

todistaja

HELMIKUU • FEBRUARY 2013 No. 2 Volume 88

\$4.00 (HST
INCL.)
3,50 EUROA

Uusi tehtävä

Pekka ja Neea Perho on uusi johtava pastoripariskunta Thunder Bayn Saalem seurakunnassa. Pekka on nuori mies, mutta kykenevä ja lahjakas. Heille on syntynyt Thunder Bayn aikana ihana tyttövauva Linnea. Tässä saatte tutustua heihin paremmin.

Kerro Pekka vähän sinun ja vaimosi Neean taustasta.

Minä (Pekka) synnyin suomalaisille vanhemmille Ruotsissa vuonna 1980. Vanhempani asuvat vieläkin Ruotsissa, mutta itse muutin Suomeen Jumalan kutsua

Kerro rakkaustarinastanne. Miten tapasitte, missä ja milloin menitte naimisiin?

Tapasimme toisemme Ruotsissa nuortenleirillä. Muutaman vuoden aikana minä olin hyvän ystäväni Kimmo Sarajärven kanssa vastuussa leirin iltakokouksista ja Markku Tuppurainen piti raamattutunnit. Markku toi leireille aina koko perheensä mukanaan ja koska Neea oli yksi lapsista, pääsin tutustumaan häneen kesäisin. Olimme olleet ystäviä jo muutaman vuoden ajan. Yhtenä iltapäivänä olin Kimmon kanssa rukouksin valmistautumassa iltakokoukseen. Kesken rukouksen minun piti lähteä käymään toisella puolella leirikylää. Jouduin kävelemään nuotiopaikan ohi päästäkseni perille. Kesken kävelyä käännyn katsomaan nuotiopaikalla istuskelevaa Nee-

seuraten ollessani 22-vuotias. Ymmärrän toisen sukupolven siirtolaisia hyvin, koska olen yksi heistä. Rakastuin vaimooni Neean ollessani 23-vuotias. Neea on syntynyt ja kasvanut Suomessa. Pastorin tyttärenä hän on asunut usealla eri paikkakunnalla, mutta koska viimeiset vuodet vierähtivät Seinäjoella, on hän mielessäni aina Pohjanmaan flikka.

aa. Yhtäkkiä silmäni avautuivat ja näin Neean sisimmän. Näin naisen joka rakastaa Jumalaa. Naisen joka on antanut koko elämänsä ja tulevaisuutensa Herran käsiin. Naisen joka on valmis asumaan missä ja miten vaan, kunhan saa olla Jumalan tahdossa. Siinä hetkessä rakastuin. Unohdin mihin olin matkalla. Olin jähmettynyt paikalleni, suu auki tuijottaen Neeaa. Hetken päästä havah-

Thunder Bayn vanhemisto

Pekka, Neea ja Linnea

duin ja käännyn hämmentyneenä takaisin mökille. Siitä alkoi pitkä kirjeiden kirjoittelun ja puhelinoittojen kausi. Asuin tuolloin jo Suomessa, joten pääsimme näkemään toisiamme muutaman kuukauden välein. Vähän yli kaksi vuotta myöhemmin kosin Neeaa ja elokuussa 2006 vietimme häitämme.

Miten teidän uskoontulonne tapahtui?

Kasvoin uskovassa kodissa ja lapsenuskonni oli aitoa. Kuitenkin lasken todellisen uskoontuloni päiväksi elokuisen perjantai-illan ollessani 17-vuotias. Olin jäänyt

seurakuntaelämästä sivuun, mutta palasin kun muutama kaveri pyysi mukaan nuortenleirille. Olin silloin 16-vuotias. Se oli sen verran hauskaa että tulin takaisin seuraavanakin vuonna. Silloin tein päätöksen antaa elämäni kokonaan, 100% Jeesukselle. Muutos jonka Jumala toi sisimpääni oli käsin kosketeltavaa ja pysyvää.

Neea tuli uskoon fifteenleirillä Espanjan Fuengirolassa. Pastoriperheen voimakkaasta uskosta huolimatta Neea oli ollut muutaman teinivuoden ajan kaukana Jumalasta ja uskoontulo oli todellisella tavalla elämää muuttava.

Mikä vaikutti teidän muuttoonne Thunder Bayhin?

Jatkuu sivulla 2

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Anne Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:
CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa
HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

Rakkaus

Rakkaus on ihmeellinen,
Joka mua ympäröi,
Se on voima taivaallinen,
Tietään kulkemaan,
Jeesus auttaa päivin öin.

Olen heikko matkalainen
En voi yksin vaeltaa,
Mutta Hän on rakkaus armahtavainen,
Joka mua kannattaa, matkaa jatkamaan.

Usein tieltä poiketen, Sydän haavat saa,
Hän on läsnä auttaen,
Rakkautensa parantaa, haavat terveeks' saa.

Oi jos voisin minäkin
Hänen laillaan rakastaa,
Itseltäni kieltäen.
Enemmän et voisint antaa toisten hyväksi.

Rukoillen nyt pyydän Sulta,
Rakas Jeesuksein,
Lisää mulle taivaan tulta,
Myös rakkauttas sydämeen, valoasi loistamaan.

Maire Liira

Uusi tehtävä

JATKOA ETUSIVULTA

Moni asia vaikutti Thunder Bayhin muuttoomme. Kun Marko Selkoma ensimmäistä kertaa soitti minulle alustavasti kyselläkseen kiinnostustamme Kanadaan muuton suhteen, olimme Intian Kolkatassa lähetysmatkalla. Toimin silloin uskonvaraisesti täysipäiväisenä Missionuorten opetuslapsuskoulun ohjaajana, johtajana ja lähetysmatkojen vetäjänä. Johdin seitsenhenkistä tiimiä ja Neea oli yksi tiimiläisistä. Olin kosinut Neeaa juuri viikkoa ennen puhelinsoittoa. Halusin kosia häntä meidän vielä Intiassa ollessamme, koska tiesin että me molemmat kannoimme lähetyskutsua. Olimme jo alkaneet suunnitella Intiaan muuttamista häiden jälkeen, kun Selkomaan Marko soitti. Juttelin Markon kanssa kohteliaasti, mutta puhelun jälkeen naureskellen mietin etteihän me tietenkään Intiaa jätetä. Olin kuitenkin luvannut rukoilla asiaa ja kun aloin toteuttaa tuota lupausta, Herra puhui selkeästi Kanadaan muuton puolesta. Muutamaa kuukautta myöhemmin menimme naimisiin ja kuukautta myöhemmin muutimme Thunder Bayhin.

**Olette olleet johtavana pastori-
parina nyt Thunder Bayssa muuta-
man kuukauden. Miten koette tä-
män tehtävän?**

Johtavan pastorin tehtävä kaksikielisesä seurakunnassa on haastava ja monipuolinen, mutta koen että Jumala on johtanut minut siihen. Uskon että Jumalalla on mahtava tulevaisuus varattuina Thunder Bayn Saalem-seurakuntaa varten, niin suomen- kuin englanninkielisellä puolella ja odotan innolla mitä edessäpäin tulee. Toivon saavani olla niin istuttamassa kuin kastelemassakin ja uskon että Jumala antaa kasvun.

**Minkälaisena näette seurakuntien
siirtolaistyön tulevaisuuden täällä
Kanadassa?**

Uskon että seurakunta, jonka jokainen jäsen toimii, tuottaa kaikkein eniten hedelmää. Unelmani on nähdä koko seurakuntaruumiin (jokaisen seurakunnan jäsenen) täyttämässä lähetyskäskyä oman näyn ja kutsumuksensa mukaisesti. Silloin tavoitamme jokaisen kielijäsen ja kansakunnan. Siirtolaistyön parhaat lähetit ovat itse siirtolaisia. Heillä on omakohtaisia kokemuksia Jumalan

avusta ja voimasta mitä he voivat jakaa muille, jotka kamppailevat samankaltaisten asioiden kanssa.

Olisiko jotakin mitä haluaisitte jakaa Todistaja-lehden lukijoille loppuksi?

Jatketaan ystävät yhdessä rakastamaan Jumalaa ja toinen toisiamme parhaamme mukaan. Ei odoteta muiden täyttävän sitä tehtävää minkä Jumala on meille antanut. Otetaan itse oma paikkamme jumalanvaltakunnantöyssä ja rohkaistaan toisiakin löytämään oma Jumalan antama tehtävä. Meidän tehtävämme voivat olla hyvinkin erilaisia ja erinäköisiä. Autossakin on monta eri osaa, mutta juuri sen takia sillä voikin kulkea eteenpäin. Jos olisi iso kasa pelkkiä ratteja tai pakoputkia, sillä olisi huomattavasti vaikeampi liikkua. Jos olet pakoputki, ole sitä täysillä. Mutta anna ratin olla ratti ja ovenkahvan ovenkahva. Rohkaise ympärillä olevia tuomaan omat kykynsä Herran käyttöön ja toteuttamaan Jumalan heille antamaa tehtävää ilolla ja innolla. Näin seurakunta kulkee eteenpäin Jumalan suunnittelella tavalla.

PASTORI PEKKA PERHO

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Tämän lehden teemanä on "rakkaus". Jokainen ihminen kaipaa rakkautta. Ihmisinä kykymme rakastaa on vajavaista, mutta Jumalan rakkaus on täydellinen. Suurin haasteemme tällä alueella on miten voimme rakastaa

lähimmäistämme. Ann Laidlaw (pääkirjoitus) kirjoittaa tästä tärkeästä aiheesta. Pekka Perho kertoo etusivulla hänen ja Neean elämästä; saatte lukea erikoisen viehättävän rakkausta-

rinan. Hetkiä elämästä palstalla on Aino Mannisen kirjoittama ihana kertomus pikkulinnusta. Ritva Mäki Thunder Baysta, muistuttaa meitä kuinka tärkeää on rukous elämässämme. Lähetysviestissä on kuulumisia Israelista, Albaniasta, Bulambasta ja Kuubasta. Marko Selkoma on aloittanut uuden työn ja kertoo hieman siitä ja myös sielujenvoittamisesta. Petri Kosonen jatkaa ylistyskoulu-palstaa, "Hengessä palvominen". Hannu Happonen konferenssi-puheen viimeinen osa "Uusia haasteita" löytyy takasivulta. Seuraavassa painoksessa pääsette Floridan talvipäiville. Kokemus olisi kyllä rikkaampi jos tulit juhille mukaan; kontakti infon löydät takasivulla.

Taivaan Isän siunausta jokaiselle lukijalle ja oikein Hyvää Ystävänpäivää sinulle!

OUTI

PÄÄKIRJOITUS

Johannes 3:16: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Mitä on rakkaus? Kuinka tiedät, että joku rakastaa sinua? Jumala rakastaa meitä.

Ennen kuin tulin uskoon Jeesukseen, tiesin, etten elänyt jumalallista elämäntyyliä. Tiesin, että olen syntinen. En koskaan ajatellut itsestäni muuta. Mutta en tiennyt, että Jumala rakasti minua, kun vielä olin syntinen. Luulin, että Jumala rakasti vain hyviä ihmisiä—jotka menivät kirkkoon eli seurakuntaan, ja käytyäytyivät siististi. Olin väärässä.

Room. 5:8: "Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme." Se tarkoitti minua. Jumalan rakkaus oli minulle tarkoitettu, se ei muuttunut silloin, kun tulin uskoon Jeesukseen Kristukseen. En saanut "parempaa" rakkautta; se on aina sama rakkaus. Rakastamme lapsiamme, kun he ovat vauvoja, vaikka he eivät tiedäkään siitä. Kun he kasvavat ja tajuaavat, että me rakastamme heitä, meidän rakkautemme ei muutu. Se on aina sama rakkaus.

Kuinka voimme ottaa vastaan hänen rakkautensa? Kun ymmärrämme Jumalan luonnon, meille on mahdollista ottaa vastaan Hänen rakkautensa. Kun ymmärsin, että Jeesus Kristus otti minun rangaistukseni, minun tuomioni, niin pystyin ottamaan vastaan armahduksen. Jumala osoittaa rakkautensa anteeksiantamisessa, armossa ja uhrautuvaisuudessa. Menin läpi vaiheen, jolloin tunsin, ettei minua

Rakastakaa toisianne

voi rakastaa eikä minulle voi anteeksi antaa. Mutta kun rukoilin ja etsin Jumalaa koko sydämeäni, Hän kirkasti minulle ihmeellisiä asioita Sanastaan. Hän johti minut syvempään ymmärrykseen hänen luonteestaan Paimenena, erikoisesti vertauksen avulla kadonneesta lampaasta.

Luukas 15:4-7: "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää? Ja löydettyään hän panee sen hartioilleensa iloiten. Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'. Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdestä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse."

Hänen rakkautensa on samumaton. Hänen rakkautensa jatkuvasti innostaa minua, joka päivä. Jopa minun synnillisessä tilassani Hän ei vetäytynyt pois minusta, vaan yritti tehdä minut tietoiseksi Hänen läsnäolostaan vielä enemmän. Hän ei hyljännyt minua, vaan suunnitteli pelastaa minut. Hän ei pelastanut minua luennoimaan kuinka paha olin, vaan kuinka paljon hän rakasti minua. Hän oli sääliväinen ja lempeä. Hän oli enemmän kiinnostunut rakastamaan minua kuin rankaisemaan minua. Hänen rakkautensa muutti sydämeni niitä kohtaan, jotka olivat rikkoneet minua vastaan.

Kun tunnemme sellaisen rakkauden, se vaikuttaa, kuinka me käytäydymme ja elämme. Niin on meidän kanssamme, jotka tunnemme Jumalan rakkauden elämässämme. Meidän tulisi olla Jumalan rakkauden valtaamia ympärillä olevaa maailmaa kohtaan.

Me rakastamme toisiamme. 1. Pietari 4:8: "Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautesne toisianne kohtaan harras, sillä 'rakkaus peittää syntien paljouden.'" Joh. 13:34-35: "Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut—että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Rakastammeko toisiamme? Peitätkö syntien paljouden toisten elämäs-

sä vai kuulutatko niitä eteenpäin? Kuinka voimme rakastaa toisia niin kuin Jeesus on meitä rakastanut? Osoittamalla armahdusta (armoa), kuten me olemme saaneet armoa. Matt. 5:7: "Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden." Armo on sääliä, laupeutta ja lempeyttä.

Me rakastamme toisiamme osoittamalla anteeksiantamusta. Ef. 4:32: "Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisä, anteeksiantavaisia toinen toisillenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut." Anteeksiantamus vapauttaa katkeruudesta, kostosta, ja halusta jatkuvasti rangaista. Me rakastamme toisiamme osoittamalla uhrautuvaisuutta. Uhrautuessamme voimme antaa lahjoitamme tai varoistamme, mutta uhri, jonka Kristus antoi, oli tuskallinen ja epäoikeudenmukainen. Me rakastamme toisiamme rakastamalla vihollisiamme. Matt. 5:43-44: "Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat."

Mitä merkitsee rakastaa vihollistasi? Anna vihollisellesi todistetta, että rakastat häntä. Meidän ei tule rakastaa kielellä, vaan teoissamme. Vastaa heille hyvillä sanoilla heidän pahoihin sanoihinsa. Älä puhu pahaa toisista heidän selkänsä takana. Luuk. 6:28: "Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat. Rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parhaavat." Rukoile heidän puolestaan hartaasti, ei toivoen heille rangaistusta. Vihollistemme rakastaminen on käsky. Se paljastaa Jumalan luonteen, millainen Hän on. 1. Piet. 2:12: "Ja vaeltakaa nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parhaavat teitä niin kuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivinä." Hyvät työt: Se on meidän kristittyinä käyttäytymisemme, joka heijastaa Jumalan luonnetta.

Ota vastaan Jumalan rakkaus. Jos sinulla on sydämessäsi Jumalan rakkaus, kerro siitä toisille, osoita armahtuvaisuutta, anteeksiantamusta ja uhrautuvaisuutta.

ANN LAIDLAW,
SUOMENNOS TERTTU
JA ANNE RANTA

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Kesävieraitten lemmikki

Jokainen kesä tuo tullessaan vieraita maaseutukotiimme läheltä ja kaukaa. Jokainen heistä jättää jotain sellaista, mikä rikastuttaa ja siunaa elämäämme ihanilla muistoilla vielä jälkeensä.

Mennyt kesä oli juuri tällainen. Helluntaierätyksen konferenssi oli Torontossa ja seurakuntalaisten kodit olivat avoimet majoittamaan vieraita siksi ajaksi. Me myös kutsuimme pastori Veli-Matti Suoperän perheineen ja Sirkka Sjöholmin. Meillä oli myös ollut Ritva Raatikainen talonvahina, kun olimme töissä kaksi viikkoa ennen konferenssia pohjoisessa, Quaqtaq nimisessä eskimokylässä. Kun tulimme kotiin, oli vieraita jo saapunut iloksemme. Suoperän perhe oli jo nauttinut maaseudun luonnosta ja löytänyt pienen pienen, haavoittuneen linnun. Perhe oli tuonut sen mukanaan ja hoitanut niin, että se jo lensi vähän ja söi hyvin. Lintu oli adoptoinut Suoperän perheen omakseen. Lapset rakastivat koko sydämeästään tuota orpoa.

Noomi Suoperä

Sitten eräänä konferenssi aamuna tapahtui onnettomuus Cedar Wax Wing linnulle, pienelle lemmikille. Olin laskenut linnun lentämään ja näin sen istuvan tulikamman takana olevan suojaseinän päällä. Vähän ajan kuluttua katsoin sinne ottaakseni sen pois laittaakseni sen takaisin häkkiin, mutta sitä ei ollutkaan siellä. Kaikki olivat jo lähteneet ja minä aloin Sirkan kanssa etsiä lintua. Se oli pudonnut seinien väliin. Voi, mitä me teemme nyt? Tämä on lasten pieni lemmikki. Mitä sanomme, kun he tulevat illalla kotiin? Suojaseinän takaa kuului rapinaa. Se oli pudonnut alas lattian tasolle ja äänteli siellä pimeydessä.

Onkohan sen siivet rikki tai muuten haavoittunut, arvailimme siinä Sirkan kanssa. Emme voi lähteä juhlimaan, kun tuo raukka kärsii ja kuolee tuolla pimeydessä. Mitä Jeesus tekisi? Tämähän on vain lintunen, mutta Jeesushan sanoi, että taivaallinen Isä pitää huolen linnuistakin. Rukoilimme että Jeesus auttaisi meitä saamaan tuon linnun pois tuolta pimeydestä. Siirsimme kaikki huonekalut tieltämme ja kävimme vatsallemme löytäksämme jonkinlaisen aukon mistä saisimme tuon raukan ulos ja vielä elävänä. Yhdessä ulkonurkassa oli pieni rako johon mahtui pari sormea. Nyt työhön! Rukoilimme Sirkan yrittäessä tikun kanssa työntää lintua lähemmäksi koloa. Se oli ihme, se totteli. Olin valmiina ottamaan sen vastaan ja vetämään pois pinteestä. Ihme tapahtui, lintu oli rauhallinen ja vain yksi hiljainen "liike" ulos vapautteen.

Tiedän että Jumala pitää huolen kaikista luonnon eläimistä ja linnuista. Vielä enemmän Hän huolehtii meistä ihmisistä, sinusta ja minusta. Hän lähetti Poikansa Jeesuksen etsimään meitä kadonneita synnin pimeydestä.

Pieni lintu, päästyään vapauteen, ravisteli päältään pimeyden pölyt ja oli valmis lentämään. Mitä iloa me tunsimmekaan! "Jumalan lemmikki ja lasten rakastettu."

AINO MANNINEN

Ellie Suoperä

Valokuvaaja Jumalan Armosta

Käyntikortteja on miljoonia joissa lukee ylistäviä lausuntoja asianomaisen pätevyydestä. Esimerkiksi kauneushoidon ammattilaisen käyntikortissa voi lukea tähän tapaan: soita tähän numeroon jos haluat nuorentua, tulokset taattuina.

Pentti Manninen joka kuuluu Espanjan tunnetuimpien vesiväriteilijöiden kärkeen, ojensi minulle käyntikorttinsa mikä poikkesi kaikista muista. Siinä luki, Pentti Manninen, taitelija Jumalan armosta. Se teki minuun suuren vaikutuksen ja totesin että olen omalla kohdallani, valokuvaaja Jumalan armosta.

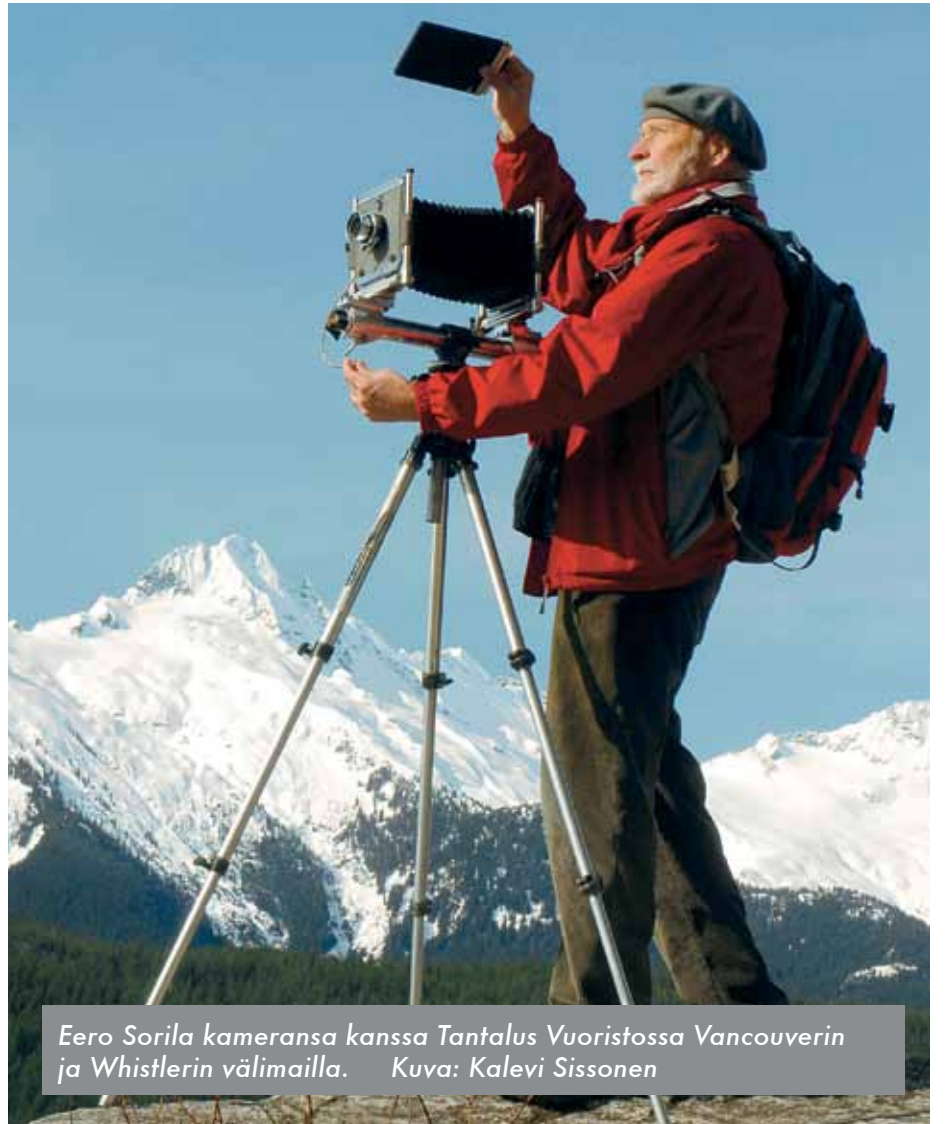
Vuonna 1970 avasin valokuvastudion 313 A Cambie kadun osoitteessa. Oli ilo kun ystävät tulivat sinne vierailemaan. Heidän joukossaan oli Erkki Ahonen, Jaakko Rantanen ja monet muut. Bertta Surakka ompeli studiooni komeat punaiset verhot, Sirpa Surakan ja Ritvä Myyrän palkkasin apulaisiksi valokuvattuani Hugh Boyd nimisen koulun 600 yläluokan oppilasta. Suurenustilauksia tuli niin paljon että ilman Ritvan ja Sirpan apua en olisi selvinnyt. Jorma Tapanaiselta hankin saunan kiukaan mitä käytin lämmityslaitteena. Nuorin veljeni Lauri tuli Montrealista studioille apuun. Elämä oli ulkonaisesti vaatimatonta mutta henkisesti sisältörikasta, kun Laurin kanssa söimme Save on Meats-kaupasta ostettuja eläinvalmisteita baanaaneja hiukan kuivettuneen leivän kanssa, mitä sai halvalla samasta kaupasta, Muitten kuvaustöteni ohella Vancouverissa otin maisemakuvan, minkä suurensin seinäjulisteeiksi. Kiinnitin moneen riviin tarrakirjaimia suurennettun kuvan pintaan. Sen jälkeen vein sen painettavaksi Zenith

nimiseen kirjapainoon. Koska sana Zenith tarkoittaa huippua, niin toivoin heiltä painotyössä huippulaatua, enkä pettynyt. Olin myös kohtalaisen tyytyväinen valokuvaan, mutta julisteen viesti mikä koostui Lettraset tarrakirjaimista, mykisti minut: "Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen? (Psalmi 8:4,5)

Tunnen olevani kuin pieni piste kamerani kanssa majesteettisen luonnon keskellä, mutta se että Jumala välittää pienestä ihmisestä on käsittämätöntä. Samalla se tuo riemua ja iloa rintaan, mutta myös vastuuta siitä miten voisin valokuvata suurimman taitelijan, Jumalan sormien jälkiä niin, että tulokset korostaisivat oikealla tavalla luomistyön ihmettä. On syytä karttaa liiallista kuvien käsittelyä teknisesti, ettei luonnollinen vääristyisi.

Luin eräästä äidistä joka oli pienen tytönsä kanssa ostoksilla. Tuntematon nainen katsoi tyttöä ja sanoi hänen äidilleen: "Voi kuinka teidän tyttärenne on kaunis." Äiti vastasi siihen: "Ei tämä vielä mitään ole, kunhan näkisitte hänen valokuvansa."

Tunnen että valokuvaaminen on minulle enemmän kutsumustehtävä kuin rahan hankkiminen. Ei siis ole mikään ihme, että kuulun nälkätaiteilijoiden joukkoon. Silloin harvoin kun onnistun saamaan hyvän valokuvan, voin saada siitä rahallisen palkkion. On kuitenkin aina keskityttävä laatuun eikä palkkioon. On paljon parempi saada otettua yksi laatu kuva kuin tuhat hyvää kuvaa. Tunnettu amerikkalainen valokuvaaja Ansel Adams (1902-1984) sanoi: "Jos vuodessa onnistuu saamaan 12 laatu kuvaa, se on hyvä saavutus." Itse olen yrittänyt saada täydellistä kuvaa jo vuosikymmeniä, mutta ilman tulosta. Sen jälkeen kun nuorena miehenä Montrealissa ostin ensimmäisen kamerani, itäksalaisen

Eero Sorila kameransa kanssa Tantalus Vuoristossa Vancouverin ja Whistlerin välillä. Kuva: Kalevi Sissonen

Exan, laatu kuvieni määrä on jäänyt suurinpiirtein kahteentoista. Heikko kuvasaalis yli neljäkymmenen vuoden ajalta.

Kaikkein nopein tapa tehdä rahaa valokuvausalalla on myydä kamera. Se on vaatinut paljon kärsivällisyyttä, että en ole vielä sitä tehnyt. Tosin se kamerani jota nykyään käytän, on kotitekoinen alumiini-laatikko, millä ei rahallista arvoa juuri ole.

Olen jättänyt siitä pois kaiken sen mitä valokuvaajille tyrkytetään kulutusyhteiskunnassa. Kamera on pelkkä välikappale, kuollut laite, mihin mielestäni ei pitäisi kiinnittää liikaa huomiota. Optiikka eli kameran linssi on kaikkein tärkein. Oma mielilinsini on Saksassa voinut 1952 valmistettu Schneider, minkä olen kiinnittä-

nyt "matolaatikkooni", enkä sen parempaa tarvitse.

Armenialais-kanadalalainen valokuvaajakuulusuus, Jousuf Karch (1908-2002) luennehti asiaa seuraavasti: "Aivot ja tunnemaailma ovat todellinen kameran linssi." Toisin sanoen kamera, vaikka maailman kallein, ei tee kenestäkään valokuvaajaa. Suomalaisen valokuvauksen suuri mestari I.K. Inha (1865-1930) kuvasi yksinkertaisella paljekameralla Vienan Karjalan maisemia vuonna 1894. Näitä musta-valkoisia laatu kuvia ihaillaan vieläkin valokuväilyssä. Mielestäni hyvä matkatoveri valokuvausmatkoilla on paljon tärkeämpi

JATKUU SIVULLA 10

Vanha vuosi on taas painunut hautaan tekoineen ja kokemukseen. Toisilla on

ollut hyvä ja toisilla vähemmän miellyttävä vuosi. Toisia syntyy ja toisia kuolee. Niin on elämän laki.

Joka vuosi on erilainen, niin kansojen kuin yksilöihmisen kohdalla. Kiitos Jumalalle, että saa asua rauhallisemmassa maassa kuin monet muut. Ikinä ei kuitenkaan tiedä, mitä huomispäivä tuo tullessaan itse kullekin, asui missä asui. Kiitos Jumalalle viime vuodesta. Kiitos, että saan olla elossa. Kiitän perheestä ja terveydestä. Kaikki on hyvin, kun on usko Jeesukseen. Silloin saa hengellistä hyvää, ymmärrystä, viisautta ja kärsivällisyyttä elämän kulkuun.

Nyt on taas uusi vuosi alkanut - 2013! Se on monelle ihmiselämälle mysteeri, kun uskotaan kansan tapojen mukaan. Ajattelen numeroa 13. Tehdään kaikenlaisia tempuja ja lupauksia, mutta eivät ne pidä paikkaansa. Ollaan

päivämäärien lumoissa, vaikka päivistä ei tiedä kuin yksin Taivaan Isä. Kyllähän sitä ajatuksissa käy kaikenmoisia tapahtumia, mitä jos. Entä jos ajatukset ja tapahtumat eivät tapahtuisikaan ajatuksiemme mukaan. Kun on elämänsä antanut Jumalalle, niin kaikki päivät ovat tärkeitä päiviä. Ne vaihtuvat toinen toisensa perään, tuli mitä tuli. Herra on antava voimansa joka päivälle ja silloin on turvallista elää. Tiedämme silloin, kuka on laivan kapteeni ja kuka ohjaa sitä.

Kunni Jumalalle, että Jeesus tuli ja toi toivon ja anteeksiantamuksen meille ihmisille. Rukous on hyvä ase joka tilanteessa. Se on vain armoa, että osaa rukoilla. Ei tarvitse rukoilla pitkää rimpua, vaan voi ihan tavallisesti puhella sydämen asiansa ja tarpeensa Herran tietoon. Herra kyllä kuulee tänäkin vuonna rukouksia! Hän oli eilen Herrani niin Hän on myös sama tänään, huomenna ja iankaikkisesti. Psalmi 136: "Kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä, sillä Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti." Hän joka on luonut tämän maanpiirin, taivaan ja kaikki muut olennaiset. Kiitos Herra tästä armon vuodesta. Kiitos, että

Sinä siunaat meitä jokaista. Kiitos, että siunaat maata, jossa asumme. Kiitos, että saamme elää rauhassa! Ole Jeesus armollinen minun ja monen lukijan kohdalla. Kiitos, että saamme tuntea sinun rakkauttasi, voimaasi ja kuinka uskollinen, hyvä ja totinen Sinä olet tänäkin vuonna. Suo, että Sanasi kirkkaana saa keskellämme palaa. Kiitos, että Sanasi saa kuulua kautta sukupolvien ja tuoda nimellesi kiitosta!

Tämä on kaikkein tärkein rukous tänä vuonna: Jumala, saakoon sinun Sanasi olla vapaana kansojen keskuudessa, että sinun siunauksesi tulisi myös kaikkien kansojen tietäväksi ja ennen kaikkea pelastukseksi! Synti on kansakuntien häpeä, mutta vanhurskaus kansan korottaa.

Hyvää ja Siunattua Uutta Vuotta! Tätä toivon ja nämä ovat ajatuksiani tänä armon vuonna.

RITVA MÄKI

Jumalan johdatuksen seurauksena, olen astunut uuteen ja mielenkiintoiseen vaiheeseen palvelutehtävässäni. Syyskuun 1. päivästä alkaen olen jättänyt Thunder Bayn johtavan pastorin valjaat taakseni. Kaksitoista vuotta ja kolme kuukautta olen saanut palvella Thunder Bayn Saalem seurakuntaa. Olen hyvin kiitollinen noista menneistä vuosista.

Monien rukouksien, paastojen, neuvotte-
lujen ja keskustelujen hedelmä on se, että yhdessä puolisoni Eliisan ja perheeni kanssa olen alkanut palvella maailman evankelioinnin ja Suomen kansallisen herätyksen hyväksi. Tämän globaalien ja kansallisten palvelutyön käytännön rakenteena on herätys- ja lähetysjärjestömme nimeltä Missiomaailma ry. Muutamme Suomeen ke-

Palaamme jälleen hetkeksi Jeesuksen kohtaamiseen samarialaisen naisen kanssa Jaakobin kaivon ympärillä, Sykarin kaupungin lähettyvillä. Jeesus antaa tälle naiselle suuria opetuksia palvonnasta, joista voimme tänäkin päivänä nauttia. Luetaan alkuun tutut jakeet, Joh. 4:23,24 (RK – Raamattu Kansalle):

”Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvojia Isä etsii. Jumala on Henki, ja niiden jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa.”

Olemme jo käsitelleet jonkin verran kreikankielistä sanaa ”proskyneo”, joka useimmiten käännetään sanaksi ”palvoa” ja joissakin tapauksissa sanaksi ”rukoilla”. Mutta mitä on hengessä ja totuudessa palvominen? Huomaa, että jokaisen palvojan tai rukoilijan tulee, tai niin kuin alkukieli myös antaa ymmärtää, hänen täytyy, pitää, on välttämätöntä palvoa hengessä ja totuudessa. Voisimme myös sanoa että Jumalaa ei voi palvoa millään muulla tavalla kuin hengessä ja totuudessa. Käsittelemme nyt hieman mitä on palvoa hengessä.

Sana ”hengessä” ei tässä kohden viittaa Pyhään Henkeen, vaan ihmisen uudestisyntyneeseen henkeen, jossa tietenkin Pyhä Henki asuu. Ajatus on että kun palvomme Jumalaa, emme palvo häntä ensisijaisesti meidän älyllämme tai inhimilliseen

Sielujenvoittaminen – ydin tehtävämme!

sällä 2013 jos Jumala suo. Tämän vuoden ajan matkustan Thunder Baystä Suomeen herätyskokoussarjoihin noin kerran kuukaudessa. Tämän lisäksi vierailen evankelioimiskampanjoissa mm. Papua Uudella Guinealla, Intiassa, Guatemala Cityssa, Kuubassa ja Pakistanissa. Olemme edelleen perheenä Thunder Bayn Saalem seurakunnan jäseniä ja Saalem toimii lähettävänä seurakuntana.

Huutava evankeliumin tarve!

Vuonna 2011 maailman väkiluku ylitti 7 miljardin rajapyykin. Viralliset tilastotiedot osoittavat, että noista seitsemästä miljardista ihmisestä 2.2 miljardia tunnustaa kristinuskoa. Tuohon lukuun sisältyvät myös katolilaiset, joita on noin 50% koko luvusta sekä nimikristityt. Todellisten uudestisyntyneiden uskovien luku on siis mitä ilmeisimmin vain noin miljardin luokkaa.

Jos kuitenkin ajattelisimme pelkästään noiden virallisten tilastotietojenkin mukaan, maailman tilanne on järkyttävä: 4.8 miljardia ihmistä koko maailman väkiluvusta vaeltaa ilman Kristusta matkalla kadotukseen. Joka päivä 155 000 ihmistä kuolee – 88 000 siis siirtyy iankaikkisuuteen, joka päivä ilman pelastusta. Ajattele – 4000 Kristuksen lunastamaa ihmissielua syöksyy kadotuksen kauhuihin joka tunti!

Tässä on näky! Tässä on kuva vaaleneista viljavainioista! Minun ei tarvitse enää pohtia elämäntehtävääni ja elämäni suuntaa. Erotan elämäni pyhän pelon vallassa Jumalalle, jotta voin tempaista yksilöitä, satoja, tuhansia, kymmeniä tuhansia

helvetistä Jumalan taivaaseen. Iankaikkisista sieluista on kysymys! Heidän tähtensä Jeesus Kristus vuodatti verensä Golgatan ristillä!

Herätys Suomessa

Uskon vahvasti herätykseen Suomessa. Suomi tarvitsee herätystä nyt enemmän kuin koskaan aikaisemmin ja Jumala on valmis antamaan sen. Olen nähnyt sisimmässäni näkyjä, joissa stadionit, areenat ja hallit ovat täynnä evankeliuminjanoojia ja –nälkäisiä suomalaisia. Näissä tilaisuuksissa ihmeet ja merkit seuraavat julistettua Sanaa ja suuret joukot ihmisiä tekevät parannuksen ja kokevat elämän muutoksen Jeesuksen Kristuksen verenvoiman kautta. Tahdon olla mukana tässä liikehdinnässä yhteisrintamassa, käsikädessä, toisten kanssa tavalla tai toisella.

Olen palvelemissa seurakuntia herätyksen parhaaksi. Järjestämme evankelioimiskampanjoita ja suur tapahtumia eri paikkakunnilla yhteistyöseurakuntien kanssa. Herätyskampanjoiden hedelmänä pelastuneet sielut ohjataan kaikki paikallisiin yhteistyöseurakuntiin kasvamaan uskossaan.

Olemme palvelemissa jo olemassaolevia seurakuntia heidän ydintehtävässään, sielujenvoittamisessa.

Elonkorjuu kansakunnissa

Keskeinen osa missiotamme on järjestää suuria evankelioimiskampanjoita lähetyskentillä. Intian kampanjaamme odotamme jopa 30 000 kuulijaa. Näissä kampanjoissa paikalliset yhteistyöseura-

kunnat ja lähetysjärjestöt kokoavat yhteen tuhansia ja kymmeniä tuhansia ihmisiä kuulemaan, näkemään ja kokemaan evankeliumin voiman. Perusevankeliumi julistetaan ja Pyhä Henki vahvistaa Sanan sitä seuraavien merkkien kautta ja suuret joukot iankaikkisia ihmissieluja vastaanottavat pelastuksen. Olemme nähneet kuinka sokeat ovat saaneet näkönsä, kuurot kuulonsa ja mitä erilaisimpia sairauksia on parantunut Jumalan kunniaksi Jeesuksen Kristuksen kosketuksen voimasta. Evankelioimiskampanjoissa pelastuneet ihmiset ohjataan paikallisiin seurakuntiin ja siellä missä tarvetta on, istutetaan uusia seurakuntia paikallisten seurakuntien kanssa.

On siis kysymys 4.8 miljardista kadotetusta sielusta! On kysymys sielujenvoittamisesta globaalisti ja kansallisesti! Pyydän sinua rukoilemaan puolestamme, jotta Jumalan voima voisi murtautua esiin niin Suomessa ja kansakunnissa, jotta sielut voisivat pelastua, sairast parantua ja että ihmeitä ja tunnustekoja voi tapahtua Jeesuksen Kristuksen nimen kautta!

Pyydän sinua myös rukoillen kysymään Jumalalta, voitko astua tukemaan tätä kauttamme tehtävää sielujenvoittamistyötä. Pyydän sinua mukaan astumaan rinnalleni leikkaamaan satoa, ihmissieluja, joiden puolesta Kristus antoi henkensä! Rukouksiisi kätkeytyen, maailmanlaajuisen elonkorjuun puolesta,

MARKO SELKOMAA

Käy tutustumassa työhömmme internet sivuiltamme: www.missiomaailma.fi

Ylistyskoulu osa 17 Hengessä palvominen

viisauteen nojaten, vaan palvontamme läh-
tökohta on meidän sisimpämme. Jälleen tämä vie meidät ajatukseen, miten tärkeää on säilyttää sisimpämme puhtaana, sillä sieltä elämä lähtee. Todellinen palvonta lähtee hengestämme. Joskus joidenkin ihmisten on vaikeaa ymmärtää miten ”samaa laulua voidaan laulaa niin pitkään” tai ”miten samaa säkeistöä toistetaan uudestaan ja uudestaan”. Nämä ihmiset eivät ole päässeet sisälle hengessä palvomiseen. En nyt tietenkään voi arvioida jokaista tilannetta, koska jokainen tilaisuus on uniikki. Kenties on tilanteita joissa on turhaa toistoa ja ylistyshetkiä joista puuttuu todellinen Pyhän Hengen voitelu. Seurauksena on silloin suorittamisen maku, ja tätä löytyy valitettavasti yhtä lailla muustakin hengellisestä toiminnasta. Silti, monesti on myös kyse siitä ettei ymmärretä mitä on palvoa Jumalaa hengessä. Kun saamme maistaa palvontaa hengessä, aika ja paikka katoaa. Muistan hetken Helsingin Vaapaaseurakunnassa, jossa oli ilta nuorille aikuisille kirkon alakerrassa. Muistelen että lauloimme neljää laulua puolitoista tuntia. Kukaan

ei ollut kyllästynyt. Kukaan ei ollut väsynyt. Kukaan ei vilkuillut kelloa. Ilmapiiri oli Jumalan valtavan läsnäolon täyttämä, ja ei sen ihanampaa tai suurempaa olotilaa ole. Siihen meidät luotiin, ja sitä henkemme edelleen kaipaa. Olen kyllä toki ollut myös tilanteissa, jossa on laulettu saman määrän ylistyslauluja, ja se on tuntunut kuivalta ja hitaalta, ja aikaa on ehkä mennyt noin 15 minuuttia. Oli sitten syy mikä tahansa, niissä hetkissä emme ole jostakin syystä päässeet yhdessä palvomaan Isää hengessä ja totuudessa. Ei aikamäärä jonka vietämme palvonnassa sinänsä ole se tärkein, vaan se taso millä henkemme on yhteydessä Jumalaan.

Mitä enemmän opimme palvomaan Jumalaa hengessä ja totuudessa, sitä epäolennaisemmiksi tulevat monet muut seikat. Kun palvomme Jumalaa hengessä ja totuudessa, mieleemme, ajatuksemme ja huomiomme on kiinnittynyt pelkästään häneen, ei ihmisiin, ei lauluun, ei soittoon, ei musiikkiin. Kaikki nämä ovat hyviä ja tärkeitä asioita, mutta myös musiikki on vain väline, jonka kautta ilmaisemme pal-

vontamme, ei itsetarkoitusta. Joskus ennen ajattelin, että kyllä Serafit varmaan ainakin välillä tylsistyvät lyhyeen ylistyslauluun (tai huutoon) taivaassa: ”Pyhä, pyhä, pyhä, on HERRA Sebaot; koko maa on täynnä hänen kunniaansa” (Jes. 6:3). Mutta kuinka väärässä olenkaan ollut näin ajatellessani! He näkevät Jumalassa jatkuvasti jotain uutta, ihmeellistä ja ihanaa, ja jokaisen uuden ilmestyksen myötä he eivät voi muuta kuin huutaa yötä päivää hänen ylistystään!

Yhtykäämme usein taivaan ylistykseen! Palvotaan Häntä hengessä ja totuudessa, Häntä joka oli, on ja tuleva on! Sellaisia palvojia Isä etsii.

PASTORI PETRI KOSONEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Aina voi loistaa valoa

Kolme kuukautta on kulunut! On hämmästyttävää, miten elämä voi muuttua muutaman kuukauden aikana. Kun viimeksi luit meistä, olimme parhaillaan lähdössä Tansaniaan.

Saavuimme tänne marraskuun 3. päivänä 2012, ensin Dar Es Salaamiin. Meidän piti saada auto 11. päivänä ja ajattelimme että meillä olisi viikko tai kaksi aikaa toisten lähetyssaarnajien tapaamiseen ja kielenopiskeluun. Se auto oli vasta meillä kuusi viikkoa myöhemmin. Sinä aikana meillä oli aikaa tutustua uuteen kulttuuriin ja oppia monia uusia asioita, myös itsestämme, sekä tutustua myös toisiin lähetyssaarnaajiin. He viettivät aikaa kanssamme ja saimme heiltä paljon hyvää opetusta kulttuurista ja lähetyssaarnaajan tehtävistä. Näiden kuuden viikon aikana saimme osallistua erilaisiin kokouksiin ja tavata myös eri organisaatioiden lähetyssaarnaajia ja muita tukiryhmiä. Tämä oli meille arvokas kokemus. Saimme myös puhella maanviljelijöiden, mehiläishoitajien ym. kanssa ja myös niiden kanssa jotka levittävät Raamattuja.

Nyt olemme kotona Bulambassa, aikomuksenamme viipyä täällä muutaman vuoden. Suuri joukko ihmisiä oli vastaanottamassa meitä, lippuja heiluttaen. Laulaen he saattoivat meidät kylään. Lähialueella on neljä seurakuntaa, joihin olemme saaneet tutustua. Seurakunta (noin 30 uskovaista), jossa suurimman osan aikaa teemme työtä, kokoontuu koulun luokkasalissa. Tämä innostunut ryhmä on osittanut tontin, toivomuksenaan rakentaa siihen kirkon. Heidän joukossaan on myös yksi nuori mies, joka ensimmäisenä haluaa lähteä perustamaan seurakuntaa.

Sam tulkkinsa kanssa

Kotimme on melkein valmis. Alueella voimme nähdä luokkahuoneita ja kauppia. Ensimmäinen hanke on kahvila/leipomon perustaminen. Se tulee olemaan valmis kiireisen kauden alkaessa toukokuussa. Bulamba kylässä on suuri puuvilla-gini. Neljän kuukauden aikana vuodessa yritykset viihtyvät täällä, koska kausityöntekijät tulevat ja heillä on käyttörahaa. Kahvila on paikka, missä ihmiset voivat kuulla evankeliumia ja ostaa hyviä aterioita. Luokkahuoneet ovat käytössä Raamatun opettamista varten, ja myös englannin kielen ja elämän perustaitojen opettamiseen. Kaupoissa löytyy Raamattuja, kirjoja ja tarvikkeita, mitä ei ole muuten kylässä saatavilla. Monet odottavat Raamattuja. Lähin raamattukirjakauppa on muutaman tunnin matkan päässä, eikä näillä ihmisillä ole varaa matkoihin niitä hakeakseen. Tulot kahvilasta ja kaupoista menevät evankelistojen kannatukseen ja kirkkojen rakennushankkeisiin. Kahvila ja kaupat tarjoavat myös paljon kaivattuja työpaikkoja alueella.

Meillä on ollut tilaisuus jakaa Jumalan Sanaa joissakin kirkkoissa. Ihmiset janoavat Jumalan Sanaa. Voimme huomata kuinka he tekevät muistiinpanoja ja seuraavat opetusta tuntikausia kerrallaan. Se on rohkaisevaa. Olemme nöyrästi kiitollisia Jumalalle, joka on antanut meille mahdollisuuden tehdä jotain, millä on merkitystä ihmisten elämässä, tällä pienellä alueella, ja rukoilemme päivittäin että tämä työ kasvaisi.

Meillä kaikilla on tilaisuus tehdä jotakin, riippumatta siitä missä olemme. Se voi tapahtua ystävien, työtovereiden, perheen tai naapurien keskellä. Aina on mahdollisuus loistaa valoa pimeyteen ja epätoivoon. Muistakaa meitä rukouksin. Toivomme, että voisimme nähdä jonkun teistä liittyvän tähän työhön mukaan, vaikka vain lyhytaikaisesti tai sitten pitempiä aikavälillä.

sitoumuksella. Voitte lähettää sähköpostia osoitteeseen: leppanen@gmail.com.

SAAIRA LEPPANEN
WWW.SAMLEPPANEN.COM

Pientä ja suurta Kuubassa

Joku sinne vetää vuosi vuodelta. No, ainainen kesä tietenkin, mutta on siinä suurempiakin syitä. Siellä on paljon uskonystäviä ja muita amigoja, joiden tapaaminen aina sykähdyttää. Ja elämä on niin erilaista, ajellaan yhä hevosilla, kasvatetaan sikojakin takapihalla ja moni asia on kuin ennenvanhaan, voisi sanoa alkuperäistä, vähäistä ja puutteellistakin. Kun sitten saapuu ulkomailta ystäviä kunnon kuormat mukanaan, sillä on iso merkitys.

Meitä oli toistakymmentä kanadalaisista Kuubassa vuoden 2012 marraskuussa. Varaderoa käsin teimme kokousmatkoja vanhoilla amerikanraudoilla ja muilla kuluneuvoilla seurakuntiin lähialueille. Varmasti jo pelkkä kaukaa tulleiden uskovien tapaaminen antoi kuubalaisille veljille ja sisarille paljon rohkaisua. Usko yhdistää väkevästi, se on koettu jokaisella Kuuban matkalla. Ja kun laukuista pursuu kaikenlaista hyvää tavaraa, joista on puute sekä pehmeitä ihanoituksia lapsille, kyllä siinä on ilonaihetta kaikille. Lisäksi toimitetaan

perille ystävien lähettämiä rahalahjoja. Kanadan kaksikymppinen merkitsee kuukauden ansiota Kuubassa. Uskomatonta, mutta totta se on.

Hämmästyttävää on joka matkalla todeta, miten paljon on uskovaisia kommu-

nistimaassa. Jopa hotellin henkilökunnasta löytyi useita veljiä Herrassa, jotka kertoivat perheväkensäkin olevan mukana. Ja ilo oli nähdä, miten väki seurakunnissa oli lisääntynyt vauhdilla verrattuna edellisiin vuosiin. Kuubassa ystävän tapaaminen on

varsinainen ilon purkaus, halaaminen ja suun muiskahdus korvan juuressa kuuluu luontevasti kuvaan. Kuubalaiset ovat väsymättömiä tervehtijöitä, Hola 'olaa' kuuluu aina ja kaikkialla, varmaan se on jotain samaa kuin meidän "hello".

Tällä matkalla oli mukana professori Heidi Ahonen miehensä ja tyttärensä kanssa. Heidi opettaa mm. Toronton yliopistossa terapiaa, joka auttaa ihmisen tunne-elämää ja henkistä puolta. Nykyajan ihmiset ovat usein sisäisesti hyvin rikkiäisiä. Heidän laulut ja opetus Jumalan parantavasta hoidosta sai hyvän vastaanoton. Erkki Inkiläinen, joka on kokenut Kuuban kävijä, järjesteli tapaamiset ja esitteli meidät kokouksissa. Lauoimme kanadalaisena joukkona suomeksi ja espanjaksi ja kerroimme, mitä Jumala on tehnyt omassa elämässämme.

Monille meistä vaikuttavin kokous pidettiin San Franciscon kylässä baananipuuden sekaan pystytetyn katoksen alla. Olosuhteet olivat kuin jossain Afrikassa. Oli kuumaa ja kanakin kulki siinä raivion vie-

Kokousväkeä on runsaasti pienessä Kuuban kylässä

JATKUU SIVULLA 7

**TODISTAJA
SPECIAL EDITION**

A joint publication of the
Finnish Pentecostal Churches in
Canada
and in the United States of America.
Published 10 times a year.

Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
604 321 0555 FAX: 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Editor: Outi Alopaeus
Layout: Keijo Sakara
Copyreading:
Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Anita Kuparinen

Special Edition

COMPLIMENTARY ISSUE

"Happy Valentine's Day!"

I was only nine years old, but I have such clear memories of the day my family visited the little orphanage in Ghana, West Africa. As we drove away the children lined the dusty road, joyfully smiling, clapping and chanting, "Higher, higher lift up Jesus higher!" They gave us hugs, little homemade cards and gifts, and I felt profoundly humbled that those who had almost nothing should give to us who had so much.

My Father had experienced considerable trauma during the war and there seemed to be many angry words and much sadness in our home. Perhaps that's why the warmth and joy shown at the orphanage had such a profound impact on me, and I remember deciding that day in 1967 that I would return and work with children in Africa.

It was eighteen years after we returned to England that I was asked to teach at a small community school in Kenya, close to the border of Uganda. For two years I taught in a boarding school belonging to Africa Inland Mission. Some of the students were refugee children taken from the atrocities in Uganda following Idi Amin's reign of terror. The work was rewarding but challenging. Often the staff would chat away in Swahili and I would feel isolated and lonely.

On a trip to Nairobi I stayed at the guesthouse owned by the Pentecostal Assemblies of Canada, in a unit occupied by the Korpela family. A handsome young Finnish man dropped by to visit Paavo Korpela, but spent the majority

of the evening chatting to me. Paavo must have sensed some sparks flying because he drew John aside and cautioned him, declaring, "Finnish women make the best wives you know!" I'm glad to say that John didn't heed his words and we spent a couple of happy

John and Margaret Liira

days exploring Nairobi together. I will remember the day we parted. John took my hand and looked at me with such warmth whispering, "Happy Valentine's Day!"

John travelled to Israel to lead an evangelistic group and I squeezed into a small bus to go back to the village school, but I think we both sensed that we

each other. Following his time in Israel, John followed me back to Kenya, where he became interim pastor at Mombasa Pentecostal church. We were more than a thousand miles apart, but at least we were in the same country! It was on a visit to Mombasa, on one of the beautiful stretches of golden beach, that John proposed.

Recently we celebrated our 25th wedding anniversary. The journey has had many challenges, but God has been so faithful. John has pastored three churches on Vancouver Island and we are currently enjoying the people at Highway Christian Fellowship, in Sidney. I am also in my tenth year of teaching at PCS, a wonderful Christian school. Reflecting on the children at the orphanage showering us with their gifts, reminds me of how we have been showered with so many blessings along the way, including our three children and our lovely daughter-in-law. We are blessed indeed!

MARGARET LIIRA

FROM THE EDITOR'S DESK

Love is in the air...Valentine's Day must be around the corner. In this Special Edition you will read about Margaret Liira and how she met the love of her life. Margaret is a Pastor's wife and lives on Vancouver Island, BC with her husband John. You will also get a peek at what is happening with two missionary families: The Leppänen family in Bulamba Tanzania and the Tuokkola family in Albania. As you read their updates, you will be inspired to remember these young families in your prayers. Lauri Kuitunen

tells about his childhood and how God healed him miraculously. Lauri lives in Vancouver and attends the Finnish Bethel Church.

The Special Edition appears three times a year, February, June and October, in the Todistaja. Why not share your story about what God has done in your life in the next edition? The deadline is May 3rd. Thank you to all of you who have written thus far! Happy Valentine's Day and may the Lord bless your comings and goings all year long.

OUTI ALOPAEUS

There is Always a Chance to Shine a Light

rooms will be for teaching Bible, English and basic life skills. In the shops you will find Bibles, books and supplies not available in the village. We already have people waiting for Bibles. The nearest Bible bookstore is a few hours away, and many of these people have no method of transportation or money to travel by bus. Proceeds from the cafe and shops will go toward funding evangelists and building churches. The cafe and shops will also provide much needed employment in the area.

We have had the opportunity to share in some of the churches here. The people are hungry for the Word of God. Watching as they follow along and take notes, sitting for hours at a time, is inspiring. We are humbled and excited by the task ahead of us. God has given us the opportunity to make a difference in a small area of the world, and we pray daily to be up to this great commission.

No matter who we are, or where we are, all of us have the opportunity to make a difference. It can be with your friends and coworkers, your family and neighbors; there is always a chance to shine a light into the darkness and despair. Please keep us

**Zachary, Nicholas and Isaac
Leppänen
Saara Leppänen**

Well, it's been three months! It is amazing how life can change in a few months. When you last read about us we were in the process of leaving for Tanzania.

We made it here on the 3rd of November 2012, arriving first in Dar Es Salaam. We had a car arriving on the 11th and thought that we would have a week or two to meet some missionaries and also start learning the language. The car was finally in our hands six weeks later. Those six weeks were a time of learning many things, first about the new culture and then about ourselves. We had the privilege of getting to know the missionaries from our mission. They spent a good amount of time with us, teaching us about the culture and the work of a missionary. Going around the city with them and participating in meetings were a valuable learning experience. We met with missionaries from other organizations as well as others working with aid groups. We spoke with farmers, Bible distributors, bee-keepers, etc... We are now able to spread this information to the local area.

Now in Bulamba, we are home, at least for the next few years. When we arrived, we had a large group of flag waving people waiting for us. We were escorted into the village with singing. There are four churches in the surrounding area with which we have made contact. The church that we are working with mostly consists of a small group of believers that currently meet in a school classroom. This enthusiastic group

has purchased a plot of land on which it hopes to build a church. It has one young man who wants to be sent out as its first church planter.

Our home is almost completed. Situated around the compound are classrooms and shops. The first project we are working on is a cafe/bakery. This cafe will be ready

to go when the busy season starts in May. Bulamba village is the location of a large cotton gin. During four months of the year, the businesses here thrive with all the seasonal workers coming and having money to spend. The cafe will be a place where people will be able to hear the gospel and purchase a good quality meal. The class-

in your prayers. It is our hope to see some of you join us here in ministry, whether a short-term visit or a longer term commitment. We can be emailed at leppanen@gmail.com.

SAARA LEPPANEN
www.samleppanen.com

Tuokkolas in Albania

Greetings from the rainy Tirana. We have been here over a month already and our life is starting to settle down as we're forming some routines. We have found two babysitters for Noah and Sofia who alternate watching them each day about 3-4 hours while we're studying the language. Regardless of the language barrier the kids have been happy with their babysitters and it seems they're having a good time with them. They have already learned some Albanian words with them.

Christmas here in Tirana brought some colored lights and decorations to the city, but New Year's is really the big deal here. For that reason stores were open quite regularly during Christmas, but around New Years they were closed for days.

Two days before Christmas we drove to Fier, which is about 1.5 hours south of Tirana. One of the Churches we're helping out with is located there. We were invited to their Christmas party, which was celebrated at a local restaurant. We enjoyed a feast with

**Sonja,
Noah,
Walter and
Sofia**

**Walter
preaching at
Kino Studio
Church with
a translator**

**Sonja
helping with
crafts at
the Kodra
Church**

Hervin, has started helping out with Friday afternoon meetings, which are geared towards youth and adults. The goal is to re-start this Church. This is great! We will be involved and supporting this process as well.

On Sundays, after Kodra's Sunday school we have been regularly attending the Kino Studio Church, which is the third Church we're involved with here. Kino has a local Pastor, Biku, and his wife, Eda. About 20 people attend the Church on Sundays. They also have mid-week prayer meetings on Wednesdays. Last Sunday Walter preached there and the atmosphere was very open and receptive.

This week Walter is visiting some local churches as it is a prayer and fasting time here among many Evangelical Churches, during the first three weeks of January.

We are thankful for a good language teacher and some Christian babysitters to watch our kids. We feel like we are settling in quickly here and feel very much at home here. We are excited about starting our new life here and believe the Lord has great things for us this year! Thank you for being a part of our missions work here in Albania through your

huge portions of meat and vegetables and the night included Albanian traditional circle dancing. At times worship songs began to arise as the power would periodically go out. It was a great time! We spent the night at the Pastor couple's house and the next morning attended church, where Walter preached. The atmosphere was good and we sensed the Holy Spirit's presence there strongly. The Fier people are hungry and expectant for more of God.

The day before Christmas Eve we drove back to Tirana and decorated our home for Christmas, complete with a nice plastic Christmas tree. We spent Christmas Eve with just our own family and went downstairs to Mirja's for some Finnish rice porridge.

On New Year's Eve we were invited to our neighbors', who are American missionaries. They have a sauna, which some previous Finnish missionaries have built. That was a bonus for us, cause homes are pretty cold here during the winter due to poor insulation. We watched some amazing fireworks, like we've never seen before, that night off our balcony.

We had some Finnish friends, Mari and Anna-Liisa visit us from Kosovo after New Year's for a few days. They are our friends from the missions course in Finland, and it was great to be with them for a few days!

At the start of the new year we found a great Albanian language teacher and started meeting with her three times a week for lessons. Walter also meets with a language helper a couple times a week for more practice. The language seems pretty challenging. So, slowly, but surely we will learn it!

At the corner of our street is one of our Churches, the Kodra Church. Recently there have been only a Sunday school meeting, as well as a small youth meeting on Sundays. We have attended the Sunday school two times now and each time there have been about 7 children, plus Noah and Sofia. Our local friend, Edita, is responsible for the children's meetings and Sonja has been already helping out with some crafts there. A local Pastor,

prayers and support! Please keep in touch! We have received many e-mails and messages, which feels really good! Blessings.

WALTER AND SONJA TUOKKOLA

sonjas79@hotmail.com wtuokkola@hotmail.com
+355 69 601 0462 (Valtteri) +355 69 601 0463 (Sonja)
http://waltersonja.blogspot.com

Take Hold of Eternal Life

This column provides a brief overview of God's plan of salvation, and tells you how to be a child of God.

1. Every human being is a sinner.

"For all have sinned, and the glory of God" (Romans 3:23).

Sin condemns a person to eternal punishment.

2. God loves you.

"For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life" (John 3:16).

3. Jesus is the only savior. "Neither is there salvation in any other, it has no other name under heaven by which we must be saved" (Acts 4:12).

4. You need to repent of your sins, ask forgiveness and believe in Jesus' atoning work on the cross, and personally accept Jesus Christ as your Lord and Saviour. When you receive Jesus, you become a child of God. "But as many as received him, to them gave he power to become children of God, to those who believe in His name" (John 1:12). This is called new birth "... Who is born again from above, it can not see the kingdom of God" (John 3:3).

5. Pray like this:

The Lord Jesus, I understand that I am a sinner, and I believe that You died on the cross for me. I would now like to open the door to my heart and accept you as my Savior and Lord. You control everything from now on and help me to live according to Thy will.

If you prayed that prayer with a sincere heart, you are now a child of God, saved, and on your way to eternal life.

*"Lord of all grace and glory,
Fill my life today.
With Your light and Presence,
Along the darkened way.
When You are with me,
I need not fear.
Help me, Lord, this New Year."*

Anne Lappalainen

Only one set of Footprints

I was born in Manttä Finland and immigrated to Canada with my parents and two brothers when I was six months old. A major change in my life took place when I was seven. This happened at the Salem church in Thunder Bay. During a Sunday service altar call, Pastor Pentti Leppänen asked if anyone there wanted to give his life to the Lord. I raised my hand in response and fortunately, although I was small, the pastor spotted me in the crowd. That was the beginning of my Christian life.

By the time I was three or four years old, there had been changes happening in my body particularly in the left side of my head. I was seeing visions such as trains speeding along the tracks or cars and trucks moving. These visions did not disturb my normal activities, but made me very fatigued. I kept these visions a secret from my parents and brothers. When I was nine years old, I revealed these symptoms to my parents and they felt an urge to take me to a doctor. Pastor Frans Kalliomäki felt compelled by the Holy Spirit to visit my parent's home during my school lunch break to pray for me and bless me. My parents took me to see Dr. Burnford, a pediatrician, and he sent me to St. Joseph's hospital in Thunder Bay for tests. Dr. Burnford decided that I go to Sick Children's Hospital in Toronto for further examinations. The Thunder Bay congregation sensed this was a serious situation and prayed intensely for me. My father and brothers escorted me to Thunder Bay airport and my dad, Erkki Kuitunen, accompanied me on an Air Canada flight to Toronto's Pearson airport. My cousin Raini Habgood met us at the airport and directed us to Dr. Henderson's clinic and then I was admitted to Sick Children's hospital.

At the hospital I was examined by two doctors, a neurosurgeon and a hematologist. The neurosurgeon, Dr. Henderson, said my symptoms indicated a tumour in my head which was pressing

against the brain. Dr. Henderson was correct and six weeks later I was in the operating room. All during this six week period the congregation in Thunder Bay continued praying that God would heal me. One of the church members, Erkki Siltamäki, and two other members were in a vehicle driving along a bush road to a logging camp. On that journey they started to pray and Erkki had a vision. It went as follows: There was a doctor dressed completely in white and Erkki saw him remove a one inch diameter tumour from my head. On each side of the doctor there were angels and they lifted me off the gurney and guided me out of the operating room. It was verified that the actions in the operating room and Erkki's vision were identical. God had directed the surgeon's hands to do his work while angels stood on guard. My mom was in prayer and she asked the Lord: "Lord if you have a mission and path for him to follow Lord, I ask you to heal Lauri."

After surgery I was sent to the recovery room and I mentioned to the nurse that I felt as though I was dying. During that time Sinikka Lukkarinen (a family friend) was awakened by someone nudging her from her sleep in the early morning. She finally awoke from deep sleep and saw an angel standing beside her. The angel encouraged

He had guided the surgeon's hand to remove the tumour from my head, from which I fully recovered

One year later, I returned for a follow-up examination with Dr. Henderson. When the doctor saw me, he grasped my head in his hands and shook it vigorously. He then grabbed a decorative sword, hanging on the wall, and pointed the weapon directly at me! My reaction was just to laugh at his antics. Meanwhile, my mother was startled by these physical tests. The doctor was testing my health and my reactions and I easily passed this examination.

To the Todistaja reader: "Jesus Christ is the same yesterday, today, and forever." Every individual is important to Jesus regardless of his situation. When I was a child, Jesus was walking with me, but there was only one set of footprints visible because he was carrying me. Jesus is the answer whatever your need is: physical, mental, or spiritual. Jesus can heal miraculously or assist doctors for his purposes. Keep your eyes focused on Jesus and give him the glory, honour and praise.

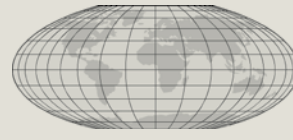
LARRY KUITUNEN

This young man, Alex Proulx is only 12 years old. Apparently, he picked up the "Special Edition" completely on his own one day and read it through in one sitting. Grandfather caught him in action and snuck a picture.

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Tuokkolat ALBANIASSA

Tervehdys sateisesta Tiranasta. Olemme olleet täällä nyt vähän yli kuukauden ja elämään on alkanut muodostua mukavasti rutiineja. Olemme löytäneet Noahille ja Sofialle hoitajat (2) jotka käyvät vuoropäivinä meillä kotona leikkimässä lasten kanssa 3-4 tuntia kerrallaan, sillä välin kun me opiskelemme kieltä. Kielimuurista huolimatta lapset ovat olleet iloisia hoitajistaan ja tuntuvat viihtyvän heidän kanssaan ihan hyvin. Ovatpa oppineet jo sanomaan muutaman sanankin albaniksi.

Joulu näkyi Tiranän katukuvassa värikkäinä jouluvaloina sekä joidenkin kauppojen ikkunoissa kuvina, mutta Uusi Vuosi on täällä suurempi juhla kuin joulu ja senpä tähden joulunpyhinä kaikki kaupat ja muu liiketoiminta pyöri aivan kuin normaalina arkipäivänäkin. Uuden vuoden tietämissä taas kaupat menivät kiinni useiksi päiviksi.

Jouluaattoä edeltävänä lauantaina ajelimme Fieriin, noin 1,5 tuntia etelään Tiranasta. Fierissä sijaitsee yksi seurakunnistamme, minkä toiminnassa olemme mukana auttamassa. Pääsimme mukaan seurakunnan joulujuhlaan, mikä vietettiin

Sonja, Noah, Valtteri ja Sofia
Tuokkola

Sonja auttamassa askartelussa
Kodra kirkossa

Valtteri puhumassa Kino Studio
kirkossa

paikallisessa ravintolassa. Albanialaiseen tapaan siellä tarjottiin suuret annokset lihaa ja vihanneksia kaikille paikalle tulleille seurakuntalaisille ja ohjelmassa oli myös perinteistä piiritanssia. Välillä väki intoutui laulamaan ylistystä sähköjen reistaillessa ja jättäessä meidät säkkipimeään useiksi minuuteiksi. Vietimme yön Fierin seurakunnan pastoriperheen kotona ja sunnuntaina Valtteri saarnasi vielä kokouksessa. Ilmapiiri oli hyvä ja Pyhän Hengen läsnäolo tuntui siellä. Ihmisten odotus ja jano Jumalan puoleen oli ilmeinen.

Aatonaattona ajelimme takaisin kotiin Tiranaan ja koristelimme kotia joulua varten. Kuusikin (muovinen) päätyi koristamaan kotiamme. Aaton vietimme kotona perheen kesken ja aattoiltana menimme vielä alakertaan lähettiystävämme Mirjan luokse riisipuorolle.

Uuden vuoden aattona saimme kutsun

amerikkalaisten lähettien kotiin viereiseen taloon. Heidän asunnossaan on sauna, perua edeltäviltä suomalaisilta läheteiltä. Oli ilo päästä heittämään vähän löylyä ja lämmittelemään, sillä talot ovat täällä talvisin todella kylmiä huonojen eristeiden takia. Katselimme keskiyöllä ilotulitusta omalta parvekkeeltamme. Näky olikin jotain mahtavaa, kun koko kaupunki aloitti raketin paukuttelun. Koko taivas rätytti värikkäistä ilotulitteista ja pauke oli mitä mahtavin. Emme ole moista koskaan ennen nähneet.

Uuden vuoden jälkeen saimme pari suomalaistuttua vieraaksemme Kosovosta. He ovat meidän ystäviämme Lähetyskursilta Keuruulta, Mari ja Anna-Liisa. Oli kiva viettää muutama päivä heidän kanssaan täällä Tiranassa!

Vuoden alusta löysimme hyvän albanian kielen opettajan, ja aloimme tapailla

häntä nyt kolme kertaa viikossa. Valtteri tapaa myös kieliavustajaa kerran pari viikossa laittaen oppimaansa käytäntöön ja harjoittelemalla puhetta avustajan opastuksella. Kieli on haastavaa, mutta hiljaa hyvä tulee!

Kotimme kadun kulmalla sijaitsee yksi työpisteistämme, Kodra. Viime perjantaina siellä alkoi uusi kokous, mikä on suunnattu nuorille ja aikuisille. Viime aikoina siellä on pidetty vain lastenkokouksia. Olemme olleet niissä mukana nyt kaksi kertaa ja lapsia on ollut molemmilla kerroilla meidän lisäksi noin seitsemän. Paikallinen ystäväme Editia on vastuussa lastenkokouksista ja Sonja on nyt autellut häntä niiden vetämisessä. Nyt on löytynyt paikallinen pastori, Hervin, joka on ottanut vastuulleen seurakunnan uudelleen käynnistämisen tiimensä kanssa. Tämä on hieno asia! Tulemme myös olemaan mukana tukemassa tätä prosessia.

Sunnuntain lastenkokouksen jälkeen käymme seurakunnassa nimeltä Kino Studio. Kinolla päävastuussa on paikallinen pastori, Biku ja hänen vaimonsa Eda. Kinolla käy noin 20 ihmistä sunnuntaisin. Heillä on myös rukoukskokous keskiviikkoisin. Viime sunnuntaina Valtteri saarnasi Kinolla ja vastaanotto oli avoin.

Tällä viikolla Valtteri vierailee muutamassa paikallisessa seurakunnassa. Monet evankeeliset seurakunnat viettävät rukous- ja paastoviikkoja ensimmäiset kolme viikkoa tammikuussa.

Olemme kiitollisia hyvästä kielenopettajasta sekä uskovista lastenhoitajista. Herrana on myös auttanut meitä asettumaan tänne nopeasti ja tunnumme olemme täällä kotoisaksi. Olemme innolla tarttumassa uuteen elämään, odottaen suuria asioita Herralta tämän vuoden aikana!

Kiitos rukouksistanne, tuestanne sekä yhteydenpidosta! Kiitämme kaikista viesteistä ja sähköposteista, joita saimme varsinkin joulunaikaan. Ne merkitsevät paljon. PIDETÄÄN YHTEYTTÄ!

VALTTERI TUOKKOLA

sonjas79@hotmail.com

wtuokkola@hotmail.com

+355 69 601 0462 (Valtteri)

+355 69 601 0463 (Sonja)

*Lisää kuvia ja juttuja löytyy:

<http://waltersonja.blogspot.com>

JATKOJA SIVULTA 6

Pientä ja suurta Kuubassa

rellä nokkaansa nyökytellen. Väkeä oli runsaasti, monilla Raamatut mukana. Jumalan voima, suuruus ja rakkaus mursi kokeneen tulkkaajankin niin, ettei sanoja tahtonut tulla. Pienikokoiset hevoset kärryineen odottivat puoliuudessa kylän kujalla kokouksen päättymistä ja väen kotiintuloa. Siinä oli kappale alkuperäistä Kuubaa.

Uutisista oli kuultu, että nyt on vapaampaa Kuubassa, saa ostaa ja myydä jne. Mutta kun asiasta kysyi, kertoivat päätä pyöritellen enemmänkin ruuan kalleudesta ja työ määrän paljoudesta. Kuitenkin jotain on tapahtunut, sillä

tuttu hyvässä asemassa oleva virkamies esitteli pienenpienstä puolalaista autoaan. - Ostin auton, halvimman mitä sai. Kyllä nyt on hyvä mennä töihin ja ajella vaimon kanssa. Pienestä oli iso ilo. Pisti se jotenkin lännen automiehen rinnassa. Kuka meistä olisi tuollaisesta pikku-Polosta noin täydellisen onnellinen?

Vielä jotain veli Castrosta, joka oli meillä tulkkina. Nuorena hän oli pahaluonteinen, ja siksi hänet lähetettiin kauas sotilaskouluun, että luonto paranisi. Ei auttanut koulu, ja muutenkin elämä meni kaikenlaisen pahan keskellä.

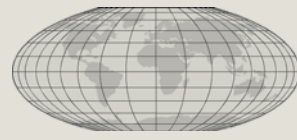
Tuli sitten amerikkalainen saarnamies Kuubaan, ja Castro oli hänellä tulkkina. He kiersivät talosta taloon kertoen Jeesuksesta, joka pelastaa ja muuttaa kaiken hyväksi. Jo toisessa talossa tämä tulkki päätti antaa elämänsä tällaiselle Jumalalle. Castro pääsi sisälle uskoon. Nyt kymmenien vuosien jälkeen hän tulkki meitä englannista espanjaksi, ja oli täynnä intoa siinä tehtävässä. Sellaista tekee Jeesus Kristus.

Kuuba vei taas uuden kappaleen sydämeistä. Näillä matkoilla saa aina kokea sen, miten Jumala yhdistää omiansa yhteen eri kansoista. Ja kerran hänellä on oleva koossa lukematon joukko, niin kuin Ilmestyskirja kertoo. Kiitos kaikille, jotka muistitte meitä rukouksin.

L. MYRÄ

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Operaatio Pilven Patsas 14-21.11.2012

Islamin teologian mukaan maailma on jaettu "Islamin alueeksi" (Dar-el-Islam) ja "Sodan alueeksi" (Dar-el-Harb). Islamilaisten velvollisuus on valloittaa ne alueet jotka eivät vielä ole heidän hallussaan, ei vain lähi-idässä vaan koko maailmassa!

Niinpä muslemille maa-alue, joka on ollut heidän hallussaan, täytyy ehdottomasti vallata talaisin mihin hintaan tahansa! Palestiinanahan oli Ottomaanien hallussa 400-vuotta aina 1917 asti, jolloin Englanti valloitti alueen ja lupasi sen juutalaisille kotimaaksi, mutta lohkaisi siitä 1921 pois 4/5 arabivaltioksi Trans-Jordan. Vaikka Israel nyt luovuttaisi Gazan lisäksi mitä muita alueita tahansa palestiinalaisille omaksi valtioksi, se ei heille riitä, koska heidän islamilaisjohtajiensa päämääränä on koko Israelin tuho ja sen tilalle Dar-el-Islam.

Israel antoi tälle sodalle nimen suoraan Raamatusta "Amud Anan" eli "Pilvenpatsas" joka johdatti aikoinaan Israelin kansaa erämaassa (2 Moos. 13:21). Tämä 8-vuorokautta kestänyt "ilmasota" loppui oikeastaan aika yllättäen 21.11 illalla. Puolituntia ennen aselevon alkamista osui vielä yksi raketti kerrostaloon Beershebaan. Aselepo oli sovittu astumaan voimaan klo 21.00 mutta Hamas ampui vielä senkin jälkeen yli 20 rakettia, mutta Israel ei niihin vastannut. Vihdoin klo 23.00 tulitus loppui ja tuli hiljaisuus.

Gazasta ammuttiin 8 vuorokauden aikana 1506 rakettia, joista Israel ampui alas 421 ja 152 putosi takaisin Gazaan. Kaupunkeihin suunnatuista raketeista 84 % pystyttiin torjumaan, mutta silti joku osui asuinrakennuksiin ja ainakin kahteen kouluunkin, mitkä onneksi olivat sodan takia tyhjiä. Kuusi israelilaista siviiliä kuoli ja 240 haavoittui. Noin miljoona ihmistä joutui elämään "maan alla" yli viikon ja normaali elämä pysähtyi, kun piti olla aina valmiina juoksemaan johonkin kellarin tai rappukäytävään kun radio tai TV ilmoitti muun ohjelman keskellä: "Tseva Adom" (Punainen väri) ja sitten kaupungin tai kylän nimen minne raketti oli tulossa. Beershebaan oli 60 sekuntia aikaa maastoutua, muualla vähemmän. Linja-autotkin maanteillä pysähtyivät hälytyksen tullessa ja ihmiset jotka halusivat, voivat maastoutua tien viereen.

Ihmiset olivat tuskaantuneita tilanteeseen, mutta lupasivat kärsiä, kunhan vain tämä vuosia jatkunut rakettien uhka saataisiin kokonaan loppumaan. He olivat skeptisiä kuinka kauan seuraava aselepo Hamaksen kanssa kestäisi, jos heidän valtansa Gazassa edelleen jatkuu. Eräissä pilakuvassa israelilainen pariskunta seisoi peiloissaan keskellä maataan ja raketteja satoi

sekä Gazasta että Syyristä ja mies kysyi vai moltaan: "Pitäisikö meidän kääntää toinen poski?" 70% israelilaisista toivoi "lopullista ratkaisua" Hamaksen hallintaan Gazassa. Se oli kuitenkin helpommin sanottu kuin tehty, koska hallituksen täytyi ottaa huomioon kokonaistilanne.

Niinpä kun pääministeri Netanya-

taa sireenin äänen ja juoksee silloin kiireesti turvahuoneen ovelle.

Viikon aikana täytyi kuitenkin käydä ostoksilla ja muillakin asioilla kaupungissa, kuten lääkärissä ja apteekissa. Niinpä koimme kaksi kertaa hälytyksen kaupassa, yhden kerran sairaus-klinikalla ja kerran pankissakin. Viikon alussa olin nuorim-

Olavi ja Ester Syvanto

hu ilmoitti kansalleen aselevosta, hän samalla aloitti vaalikampanjansa ja ilmoitti päämääränään olevan "Taata Israelin turvallisuus, säilyttää kansainvälinen tuki ja välttää avoin sotatila". Puolustusministeri Ehud Barak sanoi: "Gaza voidaan vallata, mutta en halua hallita sitä. Meidän täytyy olla vahvoja tässä maassa. Täytyy tietää milloin taistella, milloin ei. Jos joku haluaa rauhallisen elämän itselleen, niin menköön Suomeen tai Sveitsiin asumaan" hän lisäsi lopuksi!

Vaimoni Esterin todettiin sairastavan keuhkosityöpää, jota ei voida leikata sydämen kunnon ja sokeritaudin takia. Niinpä molemmat poikamme tulivat nyt ulkomailta meitä tervehtimään ja saapuivat juuri parahiksi tänne "sodan jalkoihin". Meillä on kotona "turvahuone" johon mennä hälytyksen tullessa ja loppuviikon Ester nukkui siellä yötkin, niin hänen ei tarvinnut juosta vuoteestaan mihinkään kuten me muut. Meidän koirakin tunnis-

man poikani Jonathanin kanssa hakemassa erikielisiä Raamattuja varastostani. Sillä matkalla tuli rakettihälytys Jerusalemin alueella, joka on suhteellisen kaukana Gazasta. Pysäytimme heti auton tien sivuun ja hyppäsimme kiviäidan itäpuolelle syvennykseen, koska raketit tulevat lännestä. Kuulimme jysäyksen, kun raketti putosi pellolle palestiinalaispuolelle. Talvi eli sade-aika täällä on nyt alkanut ja viime päivien aikana on ollut oikein rankkasateita. Mikä Jumalan ajoitus, että edellisellä viikolla koko sodan aikana oli poutaa. Voitte kuvitella minkälaisista olisi ollut maastoutua rankkasateessa, erikoisesti lasten ja vanhusten kanssa.

Meillä on Beershebaan normaalisti 70-100 henkeä seurakunnan sapattitilaisuudessa. Viime sapattina 17.11 sinne kokoontui parikymmentä uskovaa rukoukseen, vaikka sodan alettua kaikki suuremmat kokoontumiset olikin kielletty. Mukana oli juutalainen evankelista Kie-

vistä, joka oli sinne perustanut pienen juutalaisuskovien seurakunnan. Hän oli nyt vierailulla Israelissa. Hän sai majapaikan seurakunnan rakennuksessa. Tiistai-iltana 20.11 hän oli ulkona iltapimeällä, kun huomasi kirkkaan valon liikkuvan taivaalla ja alkavan laskeutua aivan häntä kohti. Samassa kuului räjähdys ilmassa, paineaalto ja jotain kappaleita rapisi talon katolle. Israelin torjuntaraketti osui Gazasta Beershebaan tulevaan rakettiin, tuhoten sen kappaleiksi. Meillä on nyt niitä pudonneita siruja lasipurkissa "tavara-näytteenä". Entä jos raketti olisi pudonnut sen rakennuksen päälle – ja vasta siinä räjähtänyt, niin sen sisällä oleva raamattuvastomme olisi tuhoutunut ja tämä silminnäkijä itse olisi kuollut!

24.11 voimme taas kokoontua seurakuntana ilman vaaraa. Siinä tilaisuudessa eräs seurakuntamme jäsen kertoi mitä hän koki. Hän oli rukouksessa Herran edessä Israelin tilanteen puolesta, kun yhtäkkiä kuului valtava pamahdus, koko talo vaivatti, ikkuna helähti kappaleiksi ja seiniin tuli reikiä sirpaleista. Raketti oli pudonnut naapuritaloon. Hän selvisi ilman naarmuakaan, ja samoin myös naapureista ei kukaan edes loukkaantunut. Israeliin pudonneiden rakettien määrään verrattuna kuolleita ja haavoittuneita oli ihmeen vähän. Seurakuntana kiitimme Herraa Hänen varjeluksestaan. Hamasin tarkoitus on tuottaa kuolemaa ja hävitystä Israelissa ja kun niin tapahtui, he sanovat onnistuneensa päämäärässään. Sen sijaan Israelin pääministeri Netanjahu sanoo: "Jos meidän vasta-iskuissamme Gazaan kuolee myös siviilejä, me koemme epäonnistuneemme päämäärässämme. Emme taistele siviilejä vastaan, vaan terroristijärjestöä vastaan joka haluaa hävittää meidät olemasta."

Aselevon tultua voimaan sitä arvosteltiin monin paikoin, Beershebaanakin oli mielenosoitus sitä vastaan. Mies joka koki raketin räjähdysten 11 metrin päässä, sanoi kirpeästi: "Olisi pitänyt jatkaa loppuun asti." Ihmiset ovat skeptisiä –kuinka kauan tämä rauha voi kestää? Kuitenkin jos Israel olisi hyökännyt Gazan alueelle, niin noin 200 sotilasta olisi kuollut ja ties kuinka monta haavoittunut. Nyt vain kaksi sotilasta kuoli raketin räjähtäessä heidän lähellään.

Eräs perhe Beershebaan, joka selvisi ilman naarmuakaan raketti-iskussa heidän taloonsa, oli Tv:ssä haastateltavana. Noin 5-vuotias tytär kysyi isältään mitä hän saa tulevana syntymäpäivänään lahjakseen. Isä sanoi vakavana: "Suurin lahja on elämä, jonka olemme saaneet pitää." Näin lapsetkin täällä Israelissa joutuvat tarkistamaan elämän arvojan.

OLAVI SYVÄNTÖ

Kristallimetsä

Tammikuun pakkasen kiristelee otettaan. Yöllä oli jo -30 astetta. Kirkas, kuulakas ja kuiva ilma on jähmettynyt paikalleen. Savut piipuista nousevat kohtisuoraan ylöspäin. Keskitalven jäätävät elementit ovat parhaimmillaan. Vaikka ulos emme nyt haluakaan pistää nokkaamme, niin sisältä ihailemme tätä vastasataneen valkoisen lumen, pakkasen, sinisen hämärän ja hyytävän kylmyyden luomaa tunnelmaa.

Mutta mitä tuossa ikkunan vasemmassa alakulmassa on? Nyt kosteus, joka jo syksyllä havaittiin ikkunan välissä, on jäänyt ja muodostanut kristallikiteisen, noin 30 sentin levyisen, huikean taideteoksen. Aamuauringon loisteessa se kimaltelee uskomattoman kauniina luoden kuvan kristallisesta lasimetsästä. Tuosta on saatava kuva. Otan kamerani ja odottelen vielä tovin kunnes aurinko luo hyvän vastavalon, tuoden siten esiin kristallimetsän uskomattomat yksityiskohdat.

Tunnin päästä valo on kohdallaan. Jäiset kiteet kimaltelevat parhaassa mahdollisessa valossa. Otan teleobjektiivin ja mahdollisimman pitkällä polttovälillä zoomaan

ikkunan vasempaan alakulmaan, missä tuo taideteos kimaltelee. Otan monta kuvaa, eri kulmista, eri etäisyyksiltä, automaattivalotuksella ja käsiasäädöillä. Tärä kohdetta en halua menettää. Ulkona valkoiselle hangelle lankeava tummempi varjo antaa erinomaisen taustan vaalealle lasimetsälle. Siirrän kuvat tietokoneelle ja hämmästyn vielä enemmän kun suurennan tuon kuva nähdäkseni puiden yksityiskohtia.

Jostain kummasta syystä kuvan oikeaan reunaan on syntynyt ikäänkuin "varjometsä" luoden tunteen kolmiulotteisuudesta. Voisi kuvitella, että etualalla olevien lasipuiden ja kauempana varjossa olevien korpikuusten välissä olisi paikallaan seisovaa hyytävän kylmää aamu-usvaa. Mistä nuo varjopuut ilmestyivät? En tiedä. Ja mistä nuo lukemattomat pienet valkoiset pisteet, ikään kuin tähdet taivaalla, ilmestyivät kuvaan. Sitäkään en tiedä. Loka-kuussa pesin ikkunat ulkoa ja niiden piti olla puhtaat. Itse asiassa en koitakaan keksiä noille kummajaisille selitystä. Nimeän tuon taideteoksen suurimman taiteilijan ja luojaan jäätaideteokseksi. Jumalan taiteeksi. Kuvankäsittely-ohjelmalla lisään hiukan kontrastia ja tummia sävyjä kuvaan, jotta "tähdet ja varjometsä" tulevat paremmin esille. En

koe tehneeni väkivaltaa alkuperäiselle Mestarin taideteokselle.

Kulunut viikko on ollut seurakunnassamme rukous- ja paastoviikko. Olemme saaneet kokea Jumalan läsnäoloa ja suuria siunauksia. Sunnuntain aamukokouksen Päivi aloitti lukemalla Jesajan kirjasta, luvusta 43 jakeet 18 ja 19: *"Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. Katso, minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Niin, minä teen tien korpeen, virrat erämaahan"*. Siinä se on: MINÄ TEEN, minä teen...! Halleluja, hän tekee uutta, hän jolla on siihen kaikki valta, voima, viisaus ja taito. Ikään kuin sinettinä Sanan paikkansapitävyydelle ja noille Raamatun jakeille Jumalan osaamisesta ja uuden luomisesta, tuo huikea taideteos tuossa pappilan eteläisen ikkunan vasemmassa alakulmassa, todistaa minulle hänen luomisvoimastaan uuden tekemisessä. Uusi vuosi on alullaan. Kaipaamme uutta, voimallista ja virvoittavaa Jumalan kosketusta. Haluamme astua hänen tekemälle uudelle siunauksen tielle, jopa korpeen ja erämaahankin, sillä sieläkin saamme kohdata ja omistaa Jumalan voimalliset siunauksen virrat.

SAM TUOKKOLA

Tosi rakkaus

Oli kiireinen aamu, noin 8:30, kun vanhempi herrasmies, kahdeksissakymmenissä, saapui otattamaan tikkejä peukalostaan. Hän sanoi, että hänellä on kiire, koska hänellä on tapaaminen klo 9:00.

Otin ylös hänen tärkeimmät tietonsa ja pyysin häntä istumaan tietäen, että menisi ainakin tunti ennen kuin joku voisi ottaa hänet vastaan. Näin hänen

katsovan kelloonsa. Koska minulla ei ollut kiire kenenkään toisen potilaan kanssa, päätin hoitaa hänen haavansa. Haava oli hyvin parantunut. Puhuin lääkärin kanssa ja sain tarvittavat välineet poistaakseni tikit ja si-toakseni hänen haavansa uudelleen.

Hoitaessani hänen haavaansa kysyin häneltä, onko hänellä joku toinen lääkäriäika tänä aamuna, koska hän oli niin kiireinen. Herrasmies sanoi, että ei, vaan hänen täytyy mennä hoitokotiin aamiaiselle vaimonsa kanssa. Tiedustelin hänen vaimonsa vointia. Mies kertoi vaimonsa olleen siellä jo jonkin aikaa, ja että hänellä oli Alzheimerin tauti.

Kun juttelimme, kysyin, hermostuisiko vaimo jos mies olisi hiukan myöhässä. Hän vastasi ettei vaimo enää tiennyt kuka mies on, eikä hän ollut enää viiteen vuoteen tunnistanut miestänsä. Olin hämmästynyt ja sa-

noin: "Te silti menette joka aamu sinne vaikka hän ei tiedä kuka te olette." Hän hymyili taputtaessaan kättäni ja sanoi: "Hän ei tunne minua, mutta minä vielä tunnen hänet!" Minun piti pidätellä kyyneleitä hänen lähties-sään ja ihoni oli kananlihalla käsivarsissani. Ajattelin että tuo on sellaista rakkautta jota haluan omaan elämäni. Tosi rakkaus ei ole fyysistä eikä romanttista. Tosi rakkaus on sen kaiken hyväksymistä, mitä on, mitä on ollut, mitä tulee olemaan ja mitä ei tule olemaan.

Kaikkein onnellisimmilla ihmisillä ei välttämättä ole kaikkein parhainta vaan he tekevät parhaan kaikes-ta siitä mitä heillä on. Elämässä ei ole tärkeintä se miten selvitä myrskystä, vaan miten osata tanssia sateessa. Me kaikki vanhennemme. Huomenna on meidän vuoromme.

KIRJOITTAJA TUNTEMATON

UUSIA HAASTEITA

JATKOA TAKASIVULTA

oikeudenmukainen ja heikompien puolesta puhuva seurakunta. Maat missä työkennellään itäisessä Afrikassa ovat: Etiopia, Kenia, Tansania, Uganda, Rwanda, Burundi ja Congon demokraattisen tasavaltaisessa (itäisessä) osassa. Lähetystöminnan johtaja on Päivi Tuokkola ja kehi-

tystöyön yhteisön johtaja on Juha Virtanen.

Oman tehtäväni olen määritellyt näin: Menin aikoinaan opettamaan teologiaa ja nyt se on muuttunut ”tekologiaksi”. Nyt teen sitä mitä olen opettanut niin monia vuosia. En millään tavalla väheksy sitä työ-

tä mitä olen tehnyt raamattukoulussa. Se on ollut erittäin tärkeää ja olen voinut vaikuttaa monen ihmisen elämään sen kautta. Samalla Jumala on jostain syystä johdattanut näin ja tässä minä olen.

Seurakunnan tulisi olla vastuullinen, välittävä, oikeudenmukainen ja heikompien puolustaja. Jeesus sanoi näin, rakkaus Jumalaan ja lähimmäiseen on enemmän kuin polttouhrit (Mark. 12:33). Usein meillä on sellaisia uskonnollisia menoja mitkä ovat ok. Mutta uskon, että Jumala odottaa jotain muutakin; että teemme jotakin lähimmäisiimme kohtaan. Sananlaskussa sanotaan: ”*Avaa sinä suusi hiljaisten puolesta, hanki oikeutta syrjäytyille, avaa suusi ja anna oikea tuomio, ajaa kurjan ja köyhän asiaa*” (San. 31:8,9). Ja vielä Jes. 1:17: ”*Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvoille oikeus, ajakaa lesken asiaa.*” Miikan kirjassa sanotaan: ”*...Vain tätä Herra sinulta odottaa: Tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyttä...*” (Miika 6:8).

HANNU HAPPONEN

Valokuvaaja Jumalan Armosta

JATKOA SIVULTA 4

kuin kamera. Omalla kohdallani Veikko Kummila on ollut minulle suuremmoinen matkatoveri neljäkymmenen vuoden ajalla, kun olemme yhdessä kiertäneet maapalloa.

Kuvaamisen lisäksi olen iloinen siitä että yksinkertainen kamerani kelluu vedessä, jos kanootti kaatuu, ja toimii myös pienenä matkalaukkuna. Voin sen sisällä kantaa matkustamisen aikana vaikka kalserit eli pitkät alushousut. Kun kiipesin suuren merimiessäkin kanssa Andivuoriston yli Chilestä Argentiinaan vuonna 1968, niin meinasin nääntyä. Se opetti karsimaan kaiken turhan pois matkatavaroista. Albert Einstein (1879-1955) lausui ajatuksen: ”Se joka matkustaa kevyesti ilman suuria kantamuksia pääsee pitkälle.” Olen aina halunnut päästä pitkälle ja näkemään enemmän tätä ihmeellistä maailmaa. Matkatavaroihini kuuluu vain pieni selkäreppu minkä tärkein sisältö on kamera, muistivihko ja hammasharja. Mikä pitää minut kiinni valokuvaamisesta kuin hämähäkin verkossaan? Koen monista alaan liittyvistä tuskaisista vaiheista huolimatta hurmaavia hetkiä luonnossa.

Kun kamera on kuvausvalmiudessa ja lustalla ja odotan auringon ensisäteitä, silloin unohdan kaikki kiireellisen maailman melskeet. Tunnen kuinka hiljaisuuden pyhähuntu lepää luomakunnan yllä. Kun vuorenhuippu heijastuu tyynen metsälammen pintaan ja valon laatu on sametinpehmeä, niin kuulen ainoastaan kameran sulkimen äänen, klik!

Voiko valokuvaaja kokea suurempaa onnea! Useasti otan vain yhden kuvan kohdesta. Yksi salaisuus kohdallani tähän onneen on se, että yhteen kuvaan on ollut pakko puristaa itsestään kaikki mehu, jo-

kainen luova solu.

Siinä tapauksessa että ottaisin kaksi kuvaa tai enemmän, H-hetkestä tulisi monitahoinen, ja se samalla merkitsisi tunne maailman väljähtymistä. Joskus joudun kahlaamaan pitkät matkat hangessa etsien sitä oikeaa kuvakulmaa. Kymmenkunta vuotta sitten palellutin vasemman jalan isovarpaan neljäkymmenen asteen pakkaudessa. Se on vieläkin arka kylmälle. Hyvän valokuvan edestä kannattaa kärsiä kylmää tai jopa riskeerata henkensä. En kuitenkaan halua suositella hengen riskeeraamista muille.

Jos onnistunut valokuva ripustetaan esimerkiksi seinäkalenterin tai suurennoksen muodossa seinälle, se toimittaa tehrävää. Toivon että katsoja voi nauttia valokuvan kautta luonnon kauneudesta, mutta on vielä suurempi asia jos kuva vie katsojan pintaa syvemmälle, Jumalaan joka on kaiken kauniin luonut, ja joka rakastaa kateuteen asti jokaista valokuvan katsojaa.

Monilla kiireellisillä ihmisillä ei ole tilaisuutta kokea auringonnousua neitseellisen luonnon keskellä. Valokuvaajana yritän täyttää sen ulottuvuuden mikä heiltä puuttuu. Vaikka luomistyön yleisyys saattaisi minut vuodattamaan ilonkyyneleitä, on aina muistettava ettei luonto ole palvonnan kohde, vaan Luoja. Jos ottamani valokuva puhuu vaikka rajoitetusti Suurimman Taiteilijan teoista luonnossa, elämäni tehrävä on suoritettu. D.L. Moody (1837-1899) sanoi aikoinaan: ”Monet ihmiset haluavat tehdä suuria Jumalan tekoja, mutta hyvin harvat pieniä tekoja.”

Tunnen suurta kiitollisuutta Jumalaa kohtaan siitä että olen saanut tehdä valokuvauksen kautta pieniä tekoja 42 vuoden aikana. Lainatakseni Pentti Mannisen ajatusta, voin sanoa että olen valokuvaaja Jumalan armosta.

EERO SORILA

AJATELMA

Jeesus Sä vihan liekit sammutit.
Rauhan ja rakkauden lahjoitit.
Ristin veri puhdisti.
Synnin Sinä tuomitsit.

Vapaaksi Sinä armahdit.
Iloiten nyt kulkea saan
tietä taivaan armossaan.

Ritva Mäki

”Niinkuin nuori mies ottaa neitsyen avioksi...”.

Se on Jesajan kirjassa, tuhansia vuosia vanha teksti. Kuinka puhdasta, selkeää ja jaloa kaikki onkaan. Juuri noin tapahtuu vieläkin alkuperäisessä Jumalan luomassa avioliitossa. Onnellisuus on vielä moninkertainen, jos molemmat ovat rukoilleet sitä oikeaa ja myös Jumalan johdattamana toisensa saaneet. Se on kestävää rakkautta puhtaalla sydämellä.

Jesaja väläyttää lisää oikean avioliiton siunauksesta: ”... *niinkuin ylkä iloitsee morsiamesta, niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta.*” Ensirakkauden hehkua ei korvaa mikään mahti maailmassa.

Sulhanen todella iloitsee morsiamestaan ja morsian sulhasestaan. Ja siihen tulee vielä mahtava lisämauste, itse Jumala iloitsee mukana ja antaa siunauksensa.

Jesajan kirja sanoo niin kauniisti ”*Niinkuin nuori mies ottaa neitsyen avioksi...*” Kaikenlaisen sekavuuden keskellä tämä alkuperäinen avioliitto loistaa kuin aurinko kirkkaalta taivaalta. Ja puhdas rakkaus vain kasvaa vuosien ja vuosikymmenien aikana.

LM

Perhepalsta

Se oli halloween, kun Mirjam täytti 75 vuotta Meillä oli hauskaa. Tuli joitakin vieraitakin ja kukkia paljon. Monia tervehdyksiä ja kortteja. Kiitos Mirjam monista yhteisistä, hyvistä vuosista. Toivotamme vuosia lisää ja iloa Herrassa:

Raimo ja pojat

Raimo ja Mirjam Silegren

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado-tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea rästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastorit: Finnish: **Sam Tuokkola** 705 522-2164

English: **Markus Rukkila** 705 920 9818

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5

Puh. (705) 522-2164 E-mail: sion@vianet.ca

Web sivu: <http://sion.blogspot.com>

Su • **Aamukokous** klo 10.00

• **English Service** klo 12.00

To • **Sana ja rukous** klo 19.00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.

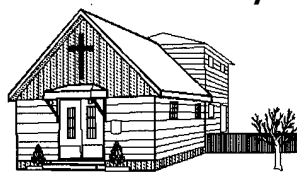
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

199 Main Street

South Porcupine, ON P0N 1H0

Anna Annala

Puh/Fax (705) 235-5025

aviisi2000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9

FM, Hearst 92.9 FM,

Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,

Timmins 104.1 FM

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal church

891 peoples rd,

Sault Ste Marie, ON, P6C3W1

Puh & Fax: 705-2538383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com

Pastori Veli-Matti Suoperä 705-5423945 www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin

Klo 10:00 am

English Worship service

Nursery & Kids church

Klo 11:30 am

Aamukokous

Keskiviikkoisin

Klo 7pm Sana & Rukous

Torstaisin

Klo 7pm Times of refreshing

Puhelinhartaus numerosta 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Lienes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. 978-343-9659

Rukouskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Johtava pastori **Petri Kosonen**

(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**

(863) 414-0936

Pastori-evankelista **Juhani Waarna** (561) 319-4333

Puh/fax kirkolle: (561) 318-6114

Puhelinsana 24 h: (561) 629-7486 Sähköposti:

info@kotikirkko.us Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am

English Worship Service

klo 6:00 pm

Iltakirkko

Ti klo 1:00 pm

Keidashetki

Ke klo 7:00 pm

Prayer Meeting

klo 7:00 pm

Youth

To klo 7:00 pm

Sanan ja rukouksen ilta

Su klo 9:00 am

Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"

asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3

Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (647) 784-0854

Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854

Internet-kotisivu: www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30

Aamukokous suomenkielinen 11:00

Ti * Päivärukoushetki 11:00

To * Sana ja Rukous 19:30

Pe * Nuorisolta / Youth meeting 19:30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu: www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen** 604.620.6108

Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00

Sun • English Service & Sunday School 11:15 am

To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00

Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253

Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@shaw.ca • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Pekka Perho** (807) 472-5660

Nuorisopastori **Rob Freeman** (807) 707-0985

Su • klo 10:00

Aamukokous

Sunday • 11:45

Family Celebration & Kids Church

Ti • klo 11:00

Päivärukoushetki

Ke • klo 19:00

Sana & rukous

To • klo 13:00

Eläkeläiset joka toinen viikko

Thursday 7:00 pm

ABLAZE Worship, word & ministry

Friday • 8:00 pm

Highway Youth

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00

asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Anna, Alex, Adam, Milla ja Hannu Happonen

Hannu Happonen piti erikoisen valaisevan puheen viime kesän konferenssissa Torontossa. Hän oli juuri ollut mukana "Maaailman Aids Konferenssissa" Washingtonissa, jossa jaettiin järkyttäviä faktoja. Tässä viimeisessä osassa Hannu tuo esille miten tämä kaikki liittyy lähetystyöhön.

Jos lähetystyö on profeetaallinen tehtävä niin kuin uskon sen olevan, niin on profeetallinen tehtävä puhua näistä asioista. Silloin kun Jumala kutsui Aamoksen, Aamos meni Juudasta Israeliin saarnaamaan. Siellä hänelle annettiin kielto "elää". Aamos sanoi, en ole profeetta enkä profeetan oppilas vaan karjankasvattaja ja metsäviikunoiden viljelijä. Herra otti minut laumojeni keskeltä ja sanoi: "...Mene ja julista kansaani Israelia vastaan! Kuule nyt Herran sana..." (Aamos 7:14-16). Mikä oli se Herran Sana mitä Aamos julisti? Jos käyt Aamoksen kirjan läpi niin näet mitkä olivat ne asiat, mistä hän puhui.

Hän puhui murhista, naisiin kohdistuvasta väkivallasta, siviilijien kohdistuvasta väkivallasta, orjuudesta tai ihmiskaupasta, köyhien sorrosta, seksuaalisesta väärästä käyttäytymisestä, korruptiosta, uskonnollisesta ja myös alkoholin väärinkäytöstä. Jos ajattelet tätä listaa, eikö se kuulostakin aika tutulta? Nämä ovat niitä ongelmia joita on tänäkin päivänä. Ovatko nämä uusia- vai vanhoja haasteita? Mutta onko sanoma sama kuin mikä se oli silloin? Tätä profeetat julistivat. Menemme eteenpäin. Mirä Jeesus julisti? Kun Jeesus oli synagogassa Hän sanoi: "Herran Henki on minun päälläni sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille Hyvän Sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorrettut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta." Jeesus puhui näistä samoista asioista jotka koskettavat meitä tänä päivänä.

Jeesus sanoi myös, että köyhät teillä on luonanne aina (Mark. 14:7). Usein siteretaan tätä Raamatun kohtaa. Laitamme pisteen siihen ja ajattelemme että niinhän Jeesus sanoi, että köyhyys on aina teillä. Mutta Jeesus jatkaa sanoen, te voitte tehdä heille hyvää milloin tahdotte. Jos ajattelemme tämän sanoman kokonaisuutta, köyhät ovat, mutta miksi. Mikä mahdollisuus ja tilaisuus tarjoutuukaan meille? Voimme tehdä hyvää heille.

Sitten Paavalin tehtävästä. Paavali joutuu vaikeuksiin johtajien kanssa jotka halusivat kuulustella häntä. Sen jälkeen Paavali antoi ohjeen, että köyhiä meidän tulee muistaa, niin kuin olemme ahkerasti tehneetkin. Paavali vietti 9 vuotta elämästään keräämässä köyhille avustusta. "Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan....". Orvot ja lesket ovat lähellä Jumalan sydäntä. Haluatko palvella Jumalaa Jaakobin kirjan mukaan?

Puhdas ja oikea jumalanpalvelus on se, että teemme leskien ja orpojen puolesta jotakin. Kahdeksan prosenttia kristityistä kuolee Aidsiin. Aids ei ole vain homojen keskuudessa, sitä on myös seurakunnassa. Jos yksi jäsen seurakunnassa kärsii, kaikki muutkin kärsivät. Vuonna 2004

Uusia haasteita...

jatkoa konferenssi puheesta

olin Maaailman Helluntaikonferenssissa Johannesburgissa, Etelä-Afrikassa. Yksi puhujista sanoi näin: "Jos et huomioi HIV Aids kysymystä palvelustehtävässasi, niin se on epärelevantti tämän päivän Afrikassa." Nämä sanat jäivät painamaan minua. Onko minun palvelustehtäväni relevantti tämän päivän Afrikassa? Minä en ollut huomioinut millään tavalla HIV Aids kysymystä ja tämä pysäytti minut miettimään miten palvelustehtäväni kohtaa ihmisiä siellä missä he ovat. YK julkaisi kirjan jossa sanotaan: "Uskonnolliset johtajat ovat ainutlaatuisessa asemassa. He voivat muuttaa koko epidemian suunnan." Tämä ei ole kirkko mikä mainostaa itseään. Tämä on YK joka sanoo meidän olevan tällaisessa asemassa. Eräs pastori sanoi, että kirkot eivät yksin voi voittaa Aidsia, mutta se ei ole mahdollista ilman meitä. Meillä on oma tehtävämme tämän epidemian keskellä.

Usein kun ajattelemme lähetystyötä, lähetysaarnajia, meillä on sellainen määrätty näkemys, niin myös itsellänikin, että menen julistamaan evankeliumia, perustamaan kirkkoja, opettamaan Raamattua. Jotkut toiset voivat perustaa kouluja, antaa lääkeapua ja jakaa hengellistä kirjallisuutta. Silloin kun isäni ja äitini olivat lähetyskentällä, oli paljon

keskustelua siitä mikä on hengellistä tai sosiaalista työtä. Näimme asiat eri tavalla, ristiriitaisina. Välillä jopa lähetysaarnajat paastosivat ja rukoilivat, että lähetysten kehitysapu kaatuisi. He käyttivät energiaa ja aikaa varmistukseen ettemme tekisi mitään niin sanottua "sosiaalista" työtä.

Fida määrittelee näin lähetystyön perustehtävän: Toteutamme

päämäärätietoisesti Jeesuksen antamaa lähetystehtävää, yhdessä toistemme roolia kunnioittaen ja osaamista hyödyntäen. Meillä on noin 270 lähetystyön tekijää 60 eri maassa ja 60 heistä tekee kehitysyhteistyötä ja antaa humanitaarista apua noin 40 eri maassa. Lähettimme toimivat näillä kahdella alalla, emmekä näe näitä ristiriitaisina asioina. Koemme, että kirkon tulisi olla

keskellä kylää. Meidän lähetystoiminnot ovat määritelleet näin että se on lähetystyötä tekevä seurakunta, julistava ja kasvava seurakunta ja opettava ja opetuslapseuttava seurakunta. Kehitys, yhteistyötoiminnot näkevät että seurakunnan tulisi olla vastuullinen, välittävä sekä

JATKUU SIVULLA 10

TALVIPÄIVÄT20

HELMIKUU 21-24 + 13

LAKE WORTH, FL

Tervetuloa Pohjois-Amerikan suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteisille Talvipäiville! Ohjelma alkaa torstaina, 21. helmikuuta, 7 pm ja päättyy upeaan musiikkijuhlaan sunnuntaina, 24. helmikuuta, 6 pm. Puhujina ja musiikkivastuussa kentan omat työntekijät ja musiikkivoimat, Marko Selkoma viimeistä kertaa ennen Suomeen muuttoa ja lauluryhmä Hymnos Irene Ahosen johdolla (musiikkijuhlissa). Tervetuloa viivoittumaan ja etsimään tuoretta näkyä Jumalta!

YLEINEN INFO

KONFERENSSISÄNTÄ:
Pastori Petri Kosonen
Puh. (561) 252-5355
pmkosonen@gmail.com

SUOMILÄNTYÖN EVANKELISTA PASTORI:
Juhani Waarna • Puh. (561) 319-4333 • waarna@gmail.com

TÄÄNÖRTÖS/REKISTERÖITYNUT:
Antti Rahko
Puh. (561) 317-4661
rahko@comcast.net

Kotikirkko
LAKE WORTH, FL

1510 High Ridge Road, Lake Worth, FL 33461 • (561) 318-6114

KOTIKIRKKO www.kotikirkko.com FACEBOOK: www.facebook.com/kotikirkko